

Nou DISE

NUMERO 70. 7 D'OCTUBRE DE 1999
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>

VNIVERSITAT VALÈNCIA

El rector, Pedro Ruiz Torres, es dirigeix a la comunitat universitària, ahir, en presència del príncep d'Astúries.

Obertura reial

El príncep d'Astúries inaugura a la Universitat de València el curs acadèmic 1999/2000, any central de les celebracions de Cinc Segles

El príncep d'Astúries va obrir ahir, des de la Universitat de València, el curs acadèmic 1999/2000 per a tot Espanya. A l'acte assistiren el ministre d'Educació,

Mariano Rajoy, i el president de la Generalitat, Eduardo Zaplana. En el seu discurs, el rector, Pedro Ruiz Torres, va repassar la història de la Universitat i va

plantejar els problemes i reptes actuals de la institució. La lliçó magistral va ser pronunciada per l'historiador Miquel Batllori. **Pàgs. 2, 3, 4 i 5**

i que us invite a desenrotllar d'acord amb l'esperit fundacional de la vostra universitat en aquesta data tan assenyalada".

Després de la declaració d'obertura del curs 1999-2000 i la interpretació del *Gaudeamus Igitur* per part de l'Orfeó Universitari, van sonar les notes de la *Sonata* de D. Espeer, interpretada pel Quartet Valencià de Trombons, i de *Symphotrumba* a càrrec de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València, amb les quals va concloure l'acte acadèmic. Seguidament el príncep Felip va firmar en el llibre de la Universitat, va rebre la medalla commemorativa,

El príncep va rebre la medalla commemorativa de Cinc Segles, dissenyada per l'escultor valencià Andreu Alfaro, i va visitar l'exposició 'Sapientia Aedificavit', que s'inaugura hui

creada per l'escultor Andreu Alfaro amb motiu de Cinc Segles, i va recórrer l'exposició *Sapientia Aedificavit*, amb la qual es pot seguir un recorregut per la història de la Universitat de València a través de l'evolució de l'edifici del carrer de la Nau.

Després de l'acte oficial, el príncep va departir amb els invitats: rectors de totes les universitats espanyoles, autoritats, professors, empresaris, artistes i intel·lectuals. Tots els assistents van elogiar els treballs de rehabilitació de l'edifici. El príncep va felicitar els arquitectes responsables. Els representants dels estudiants en la Junta de Govern de la Universitat, Joan Carles Bernad, Artur Vélez, Gwendolin Moya i Ignaci Garcia, a través del vicerector d'Estudiants, David Garcia, li van fer arribar un escrit. En la missiva, els estudiants, després de fer referència al "genocidi cultural" que va sofrir el poble valencià amb la pèrdua de la batalla d'Almansa el 1707 davant de Felip V de Borbó, demanaven a l'actual hereu de la Corona espanyola que reflexionara i que "es disculpara davant dels valencians per tot allò que hem hagut de suportar".

A continuació el príncep es va retratar amb els macers, va xarrar animadament amb molts dels invitats i amb els membres de l'Orfeó, els quals van improvisar una peça en el seu honor, va beure primer un got d'aigua i després una cervesa. Després del rigorós protocol de l'acte solemne, el príncep d'Astúries va mostrar-se relaxat, fins l'extrem d'haver d'apartar-se dels rogles quan, davant de la sorpresa general, va sonar el mòbil que portava en la seua jaqueta. De tornada als rogles, el príncep va prolongar la conversació amb els uns i els altres mitja hora per damunt del minutat del protocol.

L'historiador Miquel Batllori va pronunciar ahir la lliçó magistral d'obertura del curs 1999/2000, titulada La Universitat de València en l'àmbit cultural de la Corona d'Aragó. El pare Batllori, doctor honoris causa per la Universitat de València, va destacar l'alt nivell científic de la institució acadèmica des dels seus inicis.

REDACCIO

Miquel Batllori, de noranta anys, ha publicat decisives investigacions sobre la història de la cultura dels segles XIII al XVIII. Fa quatre anys va obtenir el Premi Príncep d'Astúries.

La seua lliçó magistral va explicar el naixement de la Universitat de València com una conseqüència de les relacions polítiques, econòmiques i, especialment, culturals de la Corona d'Aragó. En aquest sentit, va destacar com l'any 1499 el pontífex romà era un valencià, Alexandre VI, i com l'arquebisbe de València era un dels seus familiars, Joan de Borja, en qui el papa havia depositat tota la seua confiança. Però aquestes circumstàncies haurien resultat insuficients sense un ambient cultural propici, com es demostrava, per exemple, amb l'existència prèvia de metges valencians molt cèlebres.

Miquel Batllori va tindre paraules de record per a personatges com ara Lluís Alcanyís, el primer catedràtic de Medicina i Cirurgia; Lorenzo Palmireno, que explicava oratòria; Gil Polo, que va "obrir i recórrer les pàgines dels autors clàssics grecs"; Joan Plaça, que va "conrear el primer Jardí Botànic d'Espa-

El pare Miquel Batllori, acompanyat pels vicerectors Lluís Guia (esquerra) i Juli Peretó.

Miquel Batllori, magistral

Miquel Batllori recordà figures de gran prestigi científic vinculades a la Universitat de València, com ara Lluís Alcanyís, Joan Plaça, Jeroni Muñoz, Lorenzo Palmireno i Gil Polo

nya", o el gran matemàtic i astrònom Jeroni Muñoz, titular també de la càtedra d'hebreu.

En el seu repàs per les universitats de l'antiga Corona d'Aragó, on destacaven prèviament les de Lleida, Osca i Perpi-

nyà, l'historiador no va oblidar dues universitats també valencianes, la d'Oriola i la de Gandia. A Oriola, l'any 1572 Climent VIII va atorgar el privilegi per a graduar en totes les facultats. Es tractava d'una uni-

versitat pontificia que esdevingué reial, amb Felip IV, l'any 1646. La d'Oriola va estar vinculada a l'orde de Sant Domènec.

La de Gandia, en canvi, va estar vinculada a l'orde dels Jesuïtes. Fou fundada per sant Francesc de Borja el 1546 i aprovada l'any següent pel papa Pau III.

El procés de creació d'universitats a la Corona d'Aragó va seguir i això va permetre projectar la nostra cultura a Europa. Miquel Batllori va acabar la seua lliçó magistral recordant: "Un procés de llarga durada és sempre transcendent. Per ell, i en ell, Espanya estigué molt present a Europa i, malgrat les traves imposades per les raons, les desraons, polítiques i religioses, Espanya també rebé sempre molt d'Europa". Per al pare Batllori, "és una etapa històrica que cal revalorar i replantejar, sense detraccions i apologies. En els nostres dies vol dir, és clar, en les de la Unió Europea".

Rajoy reclama un nou sistema d'organització de les universitats

REDACCIO

El ministre d'Educació, Mariano Rajoy, va aprofitar el seu discurs per a recalcar "la necessitat d'impulsar el debat i la reflexió per anar posant les bases d'un nou sistema normatiu que permeta a les universitats organitzar-se i governar-se amb imaginació i encert". El ministre reprenia així el debat dels últims mesos suscitat en el si del Consell d'Universitats sobre la possible revisió de la Llei de Reforma Universitària aprovada el 1983.

Rajoy va reclamar imaginació i encert "per a poder fer front a les antigues missions, hui renovades,

i a les noves que han sorgit en el moment actual i que estan cridant a la porta amb la perspectiva del nou mil·lenni, sense oblidar, per descomptat, cinc-cents anys de serena experiència".

Rajoy va enumerar el que queda d'aquelles creacions europees del segle XII, els Estudis Generals, a les universitats actuals. "Hi ha restat la seua missió de transmissió de sabers i el cultiu del coneixement universal. A més, s'ha recuperat aquell esperit inicial d'internacionalitat, de mobilitat". Segons Rajoy, "ha canviat el concepte especulatiu de cultiu del coneixement pel de creació del coneixement, pel d'investigació, a partir del segle XIX, i que hui és una de les missions principals de la universitat moderna".

Mariano Rajoy.

Mariano Rajoy va destacar com a objectius principals de la universitat del segle XXI "la formació de ciutadans responsables i compromesos; proporcionar els professionals que la societat necessita, desenvolupar la investigació científica; conservar i transmetre la cultura; actuar com a memòria del passat i suport del futur i constituir una instància crítica i neutral, basada en el rigor i el mèrit i que per aquesta raó pugua ser una avantguarda de la societat".

Discurs íntegre del rector Pedro Ruiz Torres

Democràcia, autonomia i responsabilitat

Sean mis primeras palabras para agradecer a Su Alteza Real el Príncipe de Asturias su presencia en nuestra universidad con motivo de la inauguración del curso universitario en toda España, y al Ministro de Educación y Cultura por haber querido de este modo realzar la conmemoración de los Cinc Segles de la Universitat de València. Mi gratitud, igualmente, a los rectores y representantes de las distintas universidades que han decidido acompañarnos en este acto de apertura que tiene para nosotros una significación muy especial.

Cinc segles de la Universitat de València. Dels orígens de la nostra Universitat i de la seua història més remota, en el marc de la Corona d'Aragó, ens acaba de parlar l'eminent historiador Miquel Batllori, un dels grans investigadors de la història de la cultura dels segles XIII al XVIII. Als noranta anys, complerts recentment, el pare Batllori ha ampliat de forma notable el coneixement històric que tenim del nostre passat, i ha fet gala del rigor i de l'erudició que caracteritzen tota la seua immensa obra. Hem tingut, en aquest Paranimf, el pare Batllori en altres ocasions dignes també de recordar: en 1971, amb motiu d'un esdeveniment historiogràfic, com va ser el I Congrés d'Història del País Valencià; quatre anys més tard, per tal de ser investit com a doctor *honoris causa* per la nostra Universitat. Ningú no sospitava aleshores que una persona dedicada en cos i ànima a la investigació històrica, completament al marge del món de la política, seria víctima, anys després, de la intolerància i la irracionalitat que colpejaria la nostra universitat a finals de la dècada dels setanta i bona part dels vuitanta. Li deviem al Dr. Miquel Batllori un record millor en aquest mateix Paranimf: la imatge d'una normalitat cultural, a la qual ha contribuït d'un mode decisiu l'acció coherent, mesurada i constant de la pròpia universitat.

La història ha estat moltes vegades protagonista dels discursos d'obertura del curs acadèmic en la Universitat de València des que va adquirir caràcter de disciplina acadèmica en el segle passat. Units aquests discursos unes vegades a la reivindicació de l'autonomia i de la llibertat de la ciència, o a la millora de l'ensenyament o al problema d'Espanya, són testimonis d'una època afortunadament molt diferent de la nostra, però l'eco de la qual està lluny d'haver-se apagat per complet. A l'altura de 1870, va ser un seguidor incondicional de la filosofia de la història de Julián Sanz del Río, el catedràtic José Villó y Ruiz, el primer en acabar el seu discurs amb un al·legat a favor –en les seues pròpies paraules– “de dar a la universidad autonomía y desligarla de la dependencia servil que la sujeta de pies y manos al poder político, a cuyas doctrinas debe su organización”. “Digan cuantos defienden tal absurdo, que no aman la Enseñanza, que consienten en su degradación con tal de poderla convertir en arma de partido, que no quieren el bien social, sino el provecho material, pero no busquen inútilmente razones para defender causa tan perdida”.

L'autonomia universitària, bé que amb un caràcter molt limitat, es va fer esperar a Espanya fins a l'any 1919 i aquest primer assaig, frustrat en 1922 i al llarg dels anys de la dictadura de Primo de Rivera, va trobar noves condicions favorables durant la Segona República, fins que la guerra civil i la dictadura de Franco el van anul·lar per complet. Hi vam haver d'esperar a la Constitució de 1978 i a la publicació en 1983 de la Llei de Reforma Universitària perquè

l'autonomia es convertís en una peça essencial del nostre sistema educatiu universitari. Malgrat que han transcorregut relativament pocs anys des d'aleshores, en comparació amb els segles de dependència política i de centralisme, és hora de fer balanç i probablement d'iniciar una nova etapa. Les universitats a Espanya són avui molt millors del que ho eren abans de les reformes de principis dels vuitanta, just és reconèixer-ho. Però aquelles reformes, i sobretot els seus desenvolupaments posteriors, impregnats d'una desconfiança fins a cert punt lògica en aquells anys, no van eliminar per complet els obstacles per al desenvolupament ple de l'autonomia universitària i van anar acumulant contradiccions que avui semblen irresolubles.

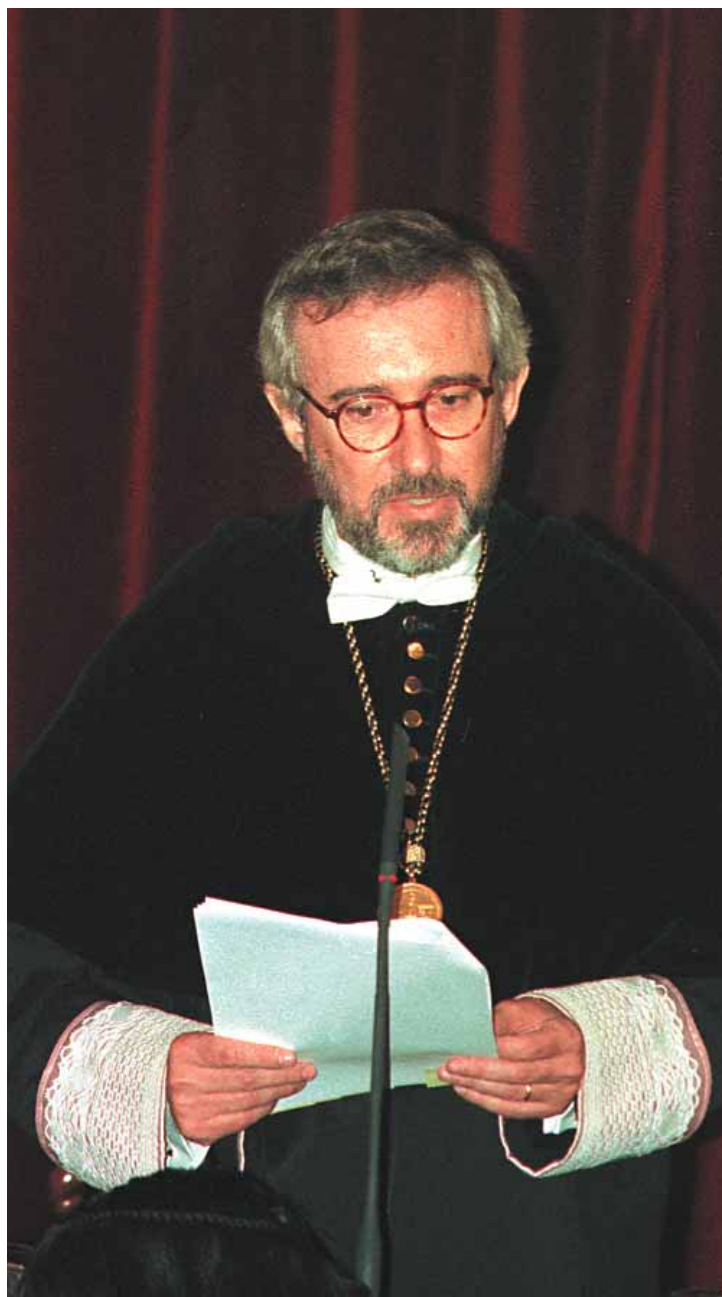
Les universitats públiques continuen mantenint una dependència econòmica respecte del poder polític, encara que és un gran pas endavant poder comptar amb plans plurianuals de finançament elaborats amb criteris objectius i prèviament consensuats, com els que en dues ocasions hem signat les universitats valencianes amb governs de divers signe polític. Totes les universitats públiques disposen d'una autonomia limitada en qüestions tan importants com les relacionades amb la contractació i la promoció del professorat, la manera de constituir unitats bàsiques com són els departaments i, en general, molts altres aspectes relacionats amb l'organització acadèmica que estan predefinits legalment o requereixen d'autoritzacions per part del poder polític. Aquestes autoritzacions triguen fins i tot anys a arribar, com és el cas de la reforma dels nostres estatuts, encara pendent.

És inqüestionable, i aquesta és l'altra cara, que més autonomia comporta una major responsabilitat davant la societat per part de les universitats, que han de ser capaces d'assumir-la per remoure els obstacles interns de caràcter corporatiu i les inèrcies burocràtiques amb què ensopega sempre qualsevol intent de reforma. Per això, les universitats han de replantejar-se els sistemes de representació, de presa de decisions i de gestió, però sense perdre democràcia interna i guanyant agilitat, efectivitat i capacitat d'adaptació. Ambdues coses són necessàries, almenys per als qui no concebem el govern de la universitat com un reducte de tecnòcrates i continuem pensant que la cultura universitària ha de fomentar la participació de tots en els afers comuns, el contrast de parers i l'acceptació dels valors propis de la democràcia. “La autonomía, como toda libertad –va escriure Rafael Altamira en

“Les universitats han de replantejar-se els sistemes de representació i de gestió, però sense perdre democràcia interna i guanyant agilitat, efectivitat i capacitat d'adaptació”

1919– es un puro medio, y su eficacia mayor o menor (o su fracaso) depende del modo como se emplee y de las condiciones de viabilidad con que funcione”.

La universitat és el major centre d'investigació científica i d'ensenyament superior que disposa de la societat contemporània. L'estat lamentable en què es trobava aquesta institució a Espanya i, en general, l'educa-

Pedro Ruiz Torres, ahir, durant l'acte d'obertura del curs.

ció a principis del nostre segle va ser tenaçment combatut per una minoria d'intel·lectuals que van rebre la influència de la Institución Libre de Enseñanza. Un d'ells, l'historiador José Deleito y Piñuela, catedràtic de la nostra universitat, va intervenir en aquest mateix Paranimf amb un discurs memorable d'obertura de l'any acadèmic 1918-19 dedicat a *La enseñanza de la historia en la universidad española y su reforma posible*. Ara que estem en ple procés de reforma d'uns plans d'estudi fa poc reformats, quan sentim cert desànim davant una situació que no sembla solucionar-se amb retocs superficials, convé recordar algunes frases pronunciades per Deleito fa vuit dècades: “Nuestra Universidad actual, no sólo es demasiado burocrática, sino también demasiado apegada a las formas y a los nombres más que a las substancias y a las realidades”. “No basta –continua Deleito– con convertir a la universidad en un taller de pura elaboración científica, sino que hay que procurar desarrollar una obra educativa, de cultura general, de asimilación intensa de conocimientos ya elaborados, y de formación profesional que habilite para el ejercicio de las carreras”.

Els plans d'estudi actuals, i això és indubtablement un fet molt positiu, proporcionen més continguts científics que els que ningú hagués pogut imaginar no ja en temps de Deleito sinó fa tan sols unes poques dècades. El vessant pràctic dels estudis, que gràcies a la reforma de 1786, obra del rector Blasco, la nostra universitat va incorporar per primera vegada a Espanya en el camp de la medicina, la botànica, la química, la física i l'astronomia, està avui dia per fortuna àmpliament recollida, amb major o menor extensió i incert, en tots i cadascun dels nous plans. Però la multiplicació i la fragmentació de les matèries, per raons que poc tenen a veure amb les necessitats formatives dels estudiants, juntament amb el fet que les assignatures es concebesquen de manera aïllada, tenen efectes molt negatius sobre l'ensenyament, agreujats pels que provoca el nostre tradicional sistema d'exàmens. La universitat espanyola, d'una altra

“Amb el sentiment d'amor a la forma de vida que defén la llibertat, recollim avui aquest fragment de la fletxa del temps que ens llançaren els nostres avantpassats”

banda, necessita una eixida per als cada vegada més nombrosos i excel·lents investigadors que abandonen les seues aules i laboratoris. Aquesta eixida no passa per justificar constantment noves necessitats docents que sobrecarreguen la formació avui requerida i la fan innecessàriament llarga i complicada, en comparació amb el que és habitual en altres països. Per a això, la institució universitària hauria de poder disposar d'un personal investigador estable que li permetés assumir plenament una funció en què des de fa anys destaca: el desenvolupament del coneixement científic i la difusió i transferència del saber, en forma bàsica o aplicada, al conjunt de la societat.

La preocupació per la millora de l'educació a Espanya dels nostres institucionistes en les primeres dècades del segle XX, els esforços per fer avançar la ciència, proporcionaren alguns fruits dels quals som deutors. Aquell clima va quedar violentament interromput per la guerra de 1936-39 i pel triomf de la dictadura del general Franco. Una figura tan eminent com el Dr. Juan Bautista Peset, catedràtic de la Facultat de Medicina i exrector de la Universitat de València en temps de la Segona República, va ser afusellat a Paterna en 1941 a causa de les seues idees republicanes. Alguns tingueren millor sort: van patir expedients de depuració i l'expulsió de les seues càtedres per acusacions tals, en el cas de Deleito, com: “impartir lecciones de cátedra de giro avanzado y disolventes, enraizadas en el positivismo racionalista del siglo XIX... que

repudian en bloque el caudal histórico bíblico, por su carácter religioso, y revelan gusto especial en zaherir todo lo grande, magnífico y original de la Historia de España”, com diu l'expedient de depuració. Altres hagueren d'exiliar-se, com el rector de la primera universitat que va dur el nom d'autònoma, la de Barcelona, l'arqueòleg i prehistoriador Pere Bosch i Gimpera, que poc abans havia pronunciat a la Universitat de València la lliçó inaugural del curs 1937-38 amb el significatiu títol d'*Espanya*. En aquest discurs, que els vencedors de la guerra civil van fer desaparèixer i del qual només tornarem a tenir notícies en 1978, quan es va reeditar en català, Bosch i Gimpera defenia una Espanya en què cap poble o cultura se sentís representant exclusiu del poble espanyol o de la cultura espanyola, ni atribuís patents d'heterodòxia als altres; una Espanya que no fos una construcció artificial amb el suport en un domini, sinó que tingués les seues arrels en la natura dels seus pobles, resultat d'una cooperació espontània i d'una unió cordial i lliure. Una Espanya, en definitiva, que deixés enrere el nacionalisme uniformitzador que va conduir directament a la dictadura i a la reacció defensiva dels altres nacionalismes. “Són molts (va escriure Joan Fuster en 1952) els homes del món –i, ai!, a la mateixa Europa i tot– que ens sentim nacionalistes perquè els altres no ens permeten deixar de ser-ho...”.

La història de la Universitat de València al llarg de la major part dels seus cinc segles d'existència ha transcorregut entre les parets del recinte que avui de nou ens alberga. Després d'una rehabilitació integral en què han treballat intensament un gran nombre de persones, la NAU, és a dir, la Nostra Antiga Universitat, navega de nou per aigües que esperem que siguin molt més favorables que les que va conèixer en el seu més recent passat. És possible que arribe a convertir-se en un símbol per a molts de nosaltres, en un microcosmos més accessible que l'univers en expansió en què la universitat actual s'està convertint. En la NAU, en la Nostra Antiga Universitat, podem anar a poc a poc descobrint les restes variades i abundants d'una llarga història, alhora que cristal·litzaran sense dubte noves iniciatives amb la vista posada en un futur en què predomine la cooperació i la solidaritat entre els pobles. A la NAU conviuran les arts i les ciències, la consulta de valuosos fons bibliogràfics amb l'estudi i el debat intel·lectual. Les seues portes restaran obertes per a tots aquells que vulguen fer seua la cultura que emana de la universitat o simplement que manifesten curiositat per ella.

Fa un segle, els organitzadors de la celebració del quart centenari ens van escriure el missatge següent: “Cuando pasados veinte lustros, la muerte y el amor con su incandescente laboreo hayan sustituido la multitud aquí presente por otra que aún ha de nacer; cuando los nietos de nuestros nietos celebren, como nosotros, un centenario más; ...será el mejor tributo a nuestra memoria el reconocimiento de la patriótica intención que nos anima. La felicidad sea con ellos; nosotros, en alas del tiempo que volará sobre nuestras tumbas, desde lo más hondo del corazón les mandamos mudas y entusiastas bendiciones”. Amb el mateix sentiment d'amor a les institucions polítiques i la forma de vida que defén la llibertat comuna de la gent, que no una altra cosa va significar al llarg de segles el terme patriotisme, però expressat ara amb el llenguatge que ens és propi i que ha canviat tant com la societat que l'ha creat, recollim avui aquest fragment de la fletxa del temps que ens llançaren els nostres avantpassats. No sabem com ens veuran d'ací a cent anys i quina opinió es faran de les nostres paraules i dels nostres actes. Però nodrim l'esperança que aquest edifici, ara completament rehabilitat, i tota la resta de realitzacions d'aquest cinquè centenari que merescuen conservar-se, així com també les idees sobre la universitat que han inspirat l'actual commemoració, estiguen amb els qui vinguen darrer per transmetre'ls l'eco silenciós de la il·lusió i de l'esforç d'aquesta nova sintonia de persones que ha fet possible els Cinc Segles de la Universitat de València.

Claustre de la Universitat de València després de la rehabilitació.

REDACCIO

Una sala d'exposicions, un Museu de la Universitat, una Sala d'Art Modern i un espai multiusos adequat per a la representació teatral són algunes de les noves dependències de l'Edifici Històric de la Nau que, després de divuit mesos de rehabilitació, el príncep Felip va inaugurar ahir. Una renovada Biblioteca, una ampliada Sala de Lectura, una millorada Sala de Còdexs se sumen també a la històrica Aula Magna, a la Capella i el Paranimf.

Antonio Escario i Luis Carratalà són els arquitectes responsables de la darrera transformació d'aquest cinc-centenari edifici. Un Consell Assessor format per experts i responsables de la Universitat, l'Ajuntament i la Conselleria han consensuat amb ells les decisions més complicades. El cost de les obres, segons Francisco Morales, vicerector d'Economia, "ha estat de dos mil milions de pessetes, als quals s'han de sumar cinc-cents milions més per al mobiliari i altres instal·lacions".

PER A NO PERDRE'S. Així que s'entra, a l'esquerra, on estaven les oficines d'atenció als alumnes, s'ha habilitat una sala d'exposicions per acollir mostres temporals. En aquest emplaçament, al subsòl, s'ha trobat un antic molí que resta documentat, protegit i cobert per a no anul·lar l'ús de la Sala d'Exposicions.

El Claustre Major de planta trapezoïdal, on comuniquen totes les estances, va començar a construir-se el 1840 segons el projecte de l'arquitecte Timoteu Calvo. Els arquitectes Escario i Carratalà han restaurat els sòls de pedra de Godella-Montcada i les cornises interiors, abans enguixades, els capitells dels pilars de les arquerries interiors i el sòcol de la part inferior. S'han restaurat la tercera

L'Edifici Històric de la Universitat s'obri al públic totalment rehabilitat després de 18 mesos

Nau nova i bon vent

balustrada, que era de pedra artificial, i les bases de les columnes dòriques del claustre inferior. El Claustre s'ha coronat amb un tendal corredís i s'ha eliminat el jardinet que envoltava l'estàtua de Joan Lluís Vives perquè, segons els experts, causava problemes d'humiditat en tot l'edifici. Aquests canvis han millorat qualitativament el Claustre per a poder realitzar-hi més còmodament activitats lúdiques i culturals.

La nova Sala de Lectura de la planta baixa ocupa tota la part esquerra del Claustre, on abans hi havia la sala d'exposicions i altres espais més xicotets. Els qui facen ús d'aquesta sala veuran als seus peus, a través de paviments transparents, la muralla àrab del segle XIII i, al seu davant, tres arcs, un dels quals s'ha reconstruït tal com era antigament.

L'Aula Magna de l'antiga Universitat tindrà un nou mobi-

liari, amb les parets i finestres restaurades i un accés molt més pràctic. Aquesta sala fonamental de l'antiga Universitat continuarà acollint conferències i presentacions en qualsevol llengua, entre altres coses perquè s'hi ha instal·lat una cabina de traducció simultània.

Al racó contigu a l'Aula Magna s'ha ubicat la Sala Multiusos, comunicada amb un soterrani. És de forma rectangular, amb façanes a la plaça del Patriarca i al carrer Salvà, i la seua altura és de 4,90 metres. Aquesta sala, sense ubicació fixa d'escenari, disposa de grades i butaques mòbils que poden eliminar-se, deixant l'espai diàfan per a altres necessitats. La Sala Multiusos està preparada per a resoldre diverses propostes de caràcter cultural i, particularment, de teatre de xicotet format. Al vestíbul d'entrada a aquesta sala s'han recuperat murs d'antigues edificacions, i al subsòl han quedat soterrades restes arquitectòniques d'altres temps.

El Paranimf, situat enfront de la Sala de Lectura, manté el mateix aspecte, però les parets han estat restaurades, s'hi ha instal·lat un bon sistema de so i s'hi han obert dues eixides laterals. El Paranimf es va construir a mitjans del segle XVII i va ser reformat profundament el 1869 per Sebastià Monleon, qui li va donar l'essencial del seu aspecte actual. Entre el Paranimf i el Pati Rectoral s'ha condicionat una llibreria tot respectant antics murs. Des d'aquest pati es veu la capella, construïda el 1498 per l'arquitecte més famós de la darrerria del gòtic a València, Pere Compte, i rehabilitada íntegrament entre 1985 i 1990. Per a concloure la volta a la planta baixa, el visitant es pot aturar a prendre alguna cosa en la nova cafeteria dividida en tres espais, un d'ells amb aspecte de biblioteca.

Quadres, còdexs i calzes

Escales amunt i arribats al claustre superior, s'endevina des d'uns finestrals l'anomenada Sala del Duc de Calàbria, on es mostra, ben protegida en vitrines, la col·lecció de còdexs, la part fonamental de la qual la constitueixen els llibres il·lustrats a Itàlia per artistes del Renaixement primerenc per al rei Alfons el

Magnànim. Des de la sala es pot accedir per una porta blindada a la Biblioteca, anomenada Sala Pérez Bayer, on només es permet el pas als investigadors per a fer ús dels arxius que s'hi troben. La banda esquerra del claustre superior es completa amb la sala que acollirà el Museu de la Universitat, on es mostraran les ri-

queses que atresora la institució, com ara la col·lecció d'orfebreria on hi ha el calze renaixentista del papa Alexandre VI en argent llavorat. Contigua al Museu de la Universitat es troba la Sala Museu d'Art Modern, que acollirà els fons de la col·lecció Martínez Guerricabeitia. El rehabilitat edifici de La Nau disposa a més d'altres espais diàfans previstos per a nous usos que vagen sorgint.

Exposicions per a mostrar el present i el passat

REDACCIO

Dues exposicions que ocuparan bona part de les estances de l'Antic Edifici de la Nau seran inaugurades hui. *Ethica et Aesthetica* és la primera d'elles, la qual reunirà una àmplia selecció d'art del segle XX provinent del fons que Jesús Martínez Guerricabeitia ha donat a la Universitat. *Sapientia Aedificavit. Una biografia de l'Estudi General de la Universitat de València* és l'altra important mostra, on, a més d'explicar la història de l'edifici a través de plànols, mapes i fotografies, es descobreix la vida que hi hagué dins, el dia a dia de la història quotidiana i la vida acadèmica i institucional amb imatges, obres artístiques i documents. L'incendi de la Biblioteca, els fastos del quart centenari, l'afusellament del rector Peset el 1941, la tràgica riuada del 57 o els avalots estudiantils dels anys setanta són alguns dels nombrosos moments que es rememoraran en aquesta exposició. Comissariada per Daniel Benito i coordinada per Norberto Piqueras Sánchez, aquesta iniciativa va acompanyada de l'edició d'un catàleg on a més dels articles del comissari i dels arquitectes de la darrera rehabilitació s'inclourà una aproximació a l'entorn urbà guiada pels professors Josep Vicent Boira i Maria Jesús Teixidor, un article de les arqueòlogues Isabel García i Asunción Viñes i una selecció de textos literaris recopilada pel professor Joan Oleza.

La Donació Martínez Guerricabeitia està formada per 128 pintures i dibuixos creats per 60 artistes, i de 278 exemplars d'obra gràfica realitzats per altres 140 autors. Es tracta d'una col·lecció marcada per una expressió estilística concreta (la figuració, el realisme) i pel que és més significatiu, segons el seu comissari, José Martín, "per un explícit contingut ideològic de clara inclinació social: la crítica, la dissidència, el compromís". L'interès de Jesús Martínez per l'art social explica la presència en la col·lecció d'autors consagrats i d'altres menys coneguts. L'exposició és una mostra fidel d'aquest conjunt artístic rebut per la Universitat a través d'una selecció que reuneix en quatre sales la meitat dels quadres i més d'un terç de l'obra gràfica. Barjola, Somoza, Genovés, Arroyo, l'Equip Crònica i l'Equip Realitat són alguns dels artistes que signen les obres.

Cinc Segles organitzà nou congressos en setembre

València acull investigadors de tot el món

La celebració de Cinc Segles ha animat els departaments de la Universitat de València a ser els amfitrions de nombrosos congressos internacionals sobre les seues disciplines. El passat setembre va ser un mes prolífic en aquests afers, on centenars d'investigadors i experts d'arreu del món van celebrar a València diversos actes per a parlar de pediatria, farmacologia, química, física o matemàtiques, entre moltes altres matèries.

REDACCIO

L'Associació per a l'Ensenyament de la Pediatria a Europa (APEE) va organitzar a la Facultat de Medicina i Odontologia el seu XXIX Congrés sota el títol *L'atenció als xiquets i l'ensenyament de la pediatria a Europa*. Més de vint pediatres i metges generalistes de quinze països europeus participaren en aquest encontre, en el qual s'analitzaren els models de salut i malaltia des del naixement fins a l'adolescència i es plantejà un programa comú per a la formació i reciclatge dels futurs pediatres europeus.

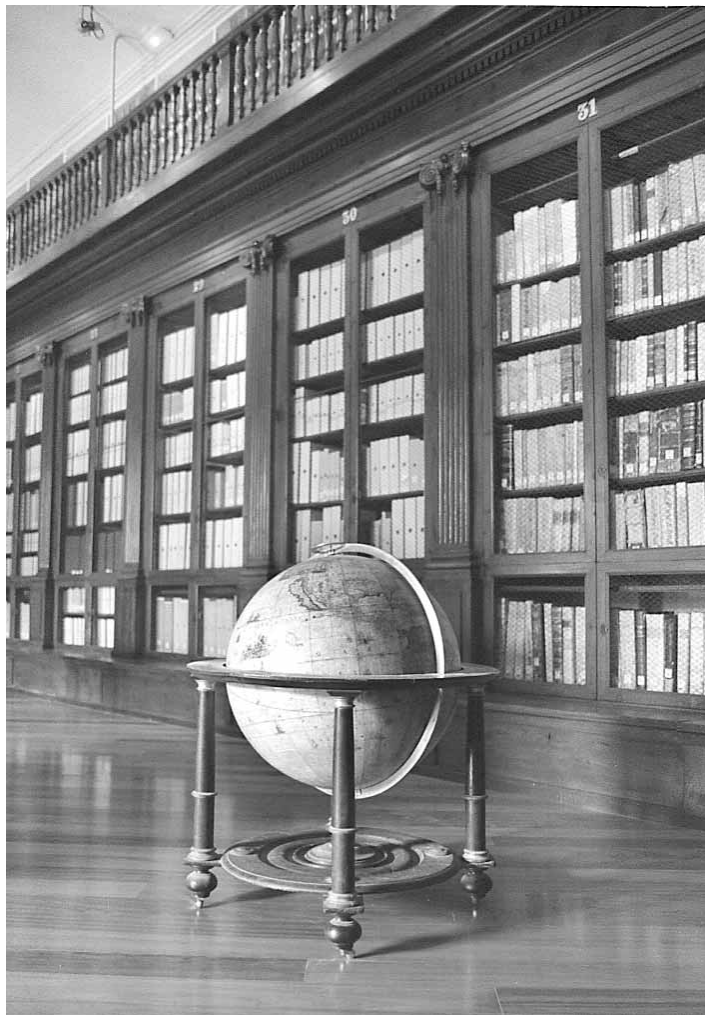
El mes passat també es va celebrar conjuntament el XXII Congrés Nacional de la Societat Espanyola de Farmacologia (SEF) i el XI Congrés Nacional de la Societat Espanyola de Química Terapèutica (SEQT), en els quals participaren prop de tres-cents cinquanta científics de procedència molt diversa: uni-

versitats, CSIC, indústria farmacèutica i hospitals. La finalitat comuna era la recerca de nous fàrmacs per a previndre, curar i diagnosticar malalties.

La XXVII Reunió Biennial de la Reial Societat Espanyola de Física també va estar patrocinada per Cinc Segles entre els dies 20 i 24 de setembre. Álvaro de Rújula, de la Universitat de Boston, hi oferí una conferència sobre la física de neutrins.

El IV Congrés Europeu de Sistemes que se celebrà al Palau de Pineda va propiciar un debat sobre el pensament sistèmic i la teoria general de sistemes. S'hi presentaren 104 treballs realitzats per 168 investigadors de 24 països de tots els continents, excepte Austràlia. El Congrés tractà els elements essencials d'aquesta teoria com són autoorganització, caos, atractors, bifurcacions ruta cap al caos, autopoiesis, fractals.

La XI Reunió Científica de la Societat Espanyola de Química Analítica va tractar l'anàlisi de

Un globus terraqüi de la Biblioteca Històrica de la Universitat de València.

superfícies, sensors electroquímics, criteris d'acreditació i sistemes de qualitat a laboratoris d'investigació i noves tecnologies en l'ensenyament universitari. Els dos primers temes van ser tractats per dos dels seus millors especialistes (el doctor J.M. Rincón i el doctor S. Alegret), i els dos últims, mitjançant taules redones.

El Col·legi Major Rector Peset va acollir les VII Jornades de l'Associació Espanyola de Professors Universitaris de Matemàtiques en l'Economia i l'Empresa (ASEPUMA), com a continuació de les celebrades

a Màlaga i Santiago en els dos últims anys. Un fòrum de debat, presentació i discussió dels professionals de l'ensenyament universitari de les matemàtiques aplicades a les disciplines econòmic-empresarials, així com un lloc de trobada per ampliar i enriquir la seua experiència docent i investigadora.

El Departament de Filologia Anglesa i Alemanya va organitzar el V Seminari sobre Estudis Culturals "Culture and Power: Challenging Discourses", amb l'ambició de desafiar discursos tradicionals i presentar-ne de nous.

Universitats i ciència en l'Edat Moderna

REDACCIO

Són metges, biòlegs, químics o matemàtics de formació però historiadors de vocació. Coneixen les seues matèries científiques al ditet, però a més realitzen un esforç historiogràfic per tal d'analitzar els avanços científics, circumstàncies en què aparegueren i els seus artífexs a través del temps. Són els historiadors de la ciència, una representació europea i americana dels quals va estar a València el passat mes de setembre amb l'objectiu de qüestionar el tòpic que diu que la ciència durant l'Edat Moderna va evolucionar al marge de les universitats.

El Departament d'Història de la Ciència de la Facultat de Medicina de València, en l'any en què es compleixen els cinc-cents anys d'existència de la Universitat de València, va ser l'organitzador d'aquest encontre que posà al descobert el paper que jugaren les institucions acadèmiques en l'evolució científica entre els segles XV i XVIII, i més en concret la Universitat. Un total de 24 especialistes vinguts d'Espanya, Itàlia, Holanda, Portugal, Mèxic, Canadà, Finlàndia, Estats Units, Polònia i Colòmbia acompliren l'intent.

El catedràtic José María López Piñero va explicar com durant el segle XVI els estudis de Medicina a València estaven a l'avantguarda i que des d'ella s'influa altres universitats com ara la d'Alcalà o Salamanca, ja que a partir del 1540 València s'incorporà als nous corrents humanistes de la medicina.

INSTITUT FRANÇAIS DE VALENCE
AMBASSADE DE FRANCE EN ESPAGNE

Curso 1999-2000
inicio 14 de octubre 1999
matrícula abierta

cursos de francés a todos los niveles con amplia oferta de horarios.
 único centro oficial en la Comunidad Valenciana para los exámenes DELF-DALF del Ministerio francés de Educación.

SAN VALERO, 7 • 46005 VALENCIA
TELS: 373 04 00 / 373 08 03 • FAX: 374 24 35
institutfrançais@vle.servicio.es

BERENAR DE PROTESTA. Una trentena d'estudiants van protestar durant la vesprada del passat dimarts per la presència del príncep d'Astúries en l'acte d'obertura del curs acadèmic. La protesta es va realitzar al Campus dels Tarongers i va consistir en un berenar i una arplega de signatures. Els grups BEA, AEN, Entesa, CERELS i PIE reclamen que el príncep demane disculpes al poble valencià per la pèrdua dels Furs arran de la Batalla d'Almansa.

Intens programa acadèmic i cultural

Cinc Segles, any central 1999/2000

Si arribes enguany per primera vegada a la Universitat de València, hi trobaràs un fum d'activitats extraordinàries. I és perquè hi arribes en l'any central de Cinc Segles. Sota aquesta denominació s'han programat actes acadèmics i culturals que tindran una àmplia repercussió social. Continua atent a les nostres instruccions.

REDACCIO

El curs acadèmic 1999-2000 culmina molts dels projectes encetats amb l'espectacle d'Irene Papas l'estiu del 1998 al Teatre Romà de Sagunt. La representació de l'*Apocalipsis, voz de mujer* obria amb teatre i música una ambiciosa programació. El 30 d'abril del 1999, va ser la Lotja de València l'escenari triat per a celebrar els cinc-cents anys de l'aprovació de les constitucions del primer Estudi General. I ara, durant aquest curs central de Cinc Segles, pren el relleu un nou escenari: l'edifici emblemàtic del carrer de la Nau.

Aquest curs incrementa la projecció social i el reconeixement internacional de la Universitat de València

La seua història de la Universitat recupera la seua imatge a fi de facilitar la divulgació dels tresors de la institució acadèmica i difondre la cultura. És ací on ahir es va inaugurar oficialment el curs i on s'enceta un seguit d'exposicions permanents i temporals.

Aquest curs central, les cinc

línees d'actuació de Cinc Segles (la història com a patrimoni i llegat, les ciències i els sabers de la Universitat, la formació com a futur, la Universitat en la societat global i l'Estudi General de les arts) mostren una coherent diversitat.

D'altra banda, aquest curs incrementa la projecció social i el reconeixement internacional de la Universitat de València. La Universitat acollirà, entre altres esdeveniments, la Conferència de Rectors Europeus (CRE), la Comunitat d'Universitats de la Mediterrània (CUM), l'Organització Internacional d'Universitats per al Desenvolupament Sostenible i el Medi Ambient (OIUDSMA) i una reunió de la Xarxa d'Universitats Antigues que té el suport del Consell d'Europa. També es reuniran a València els presidents dels consells socials universitaris de tot Espanya, així com els secretaris generals de les universitats i els equips de gerència.

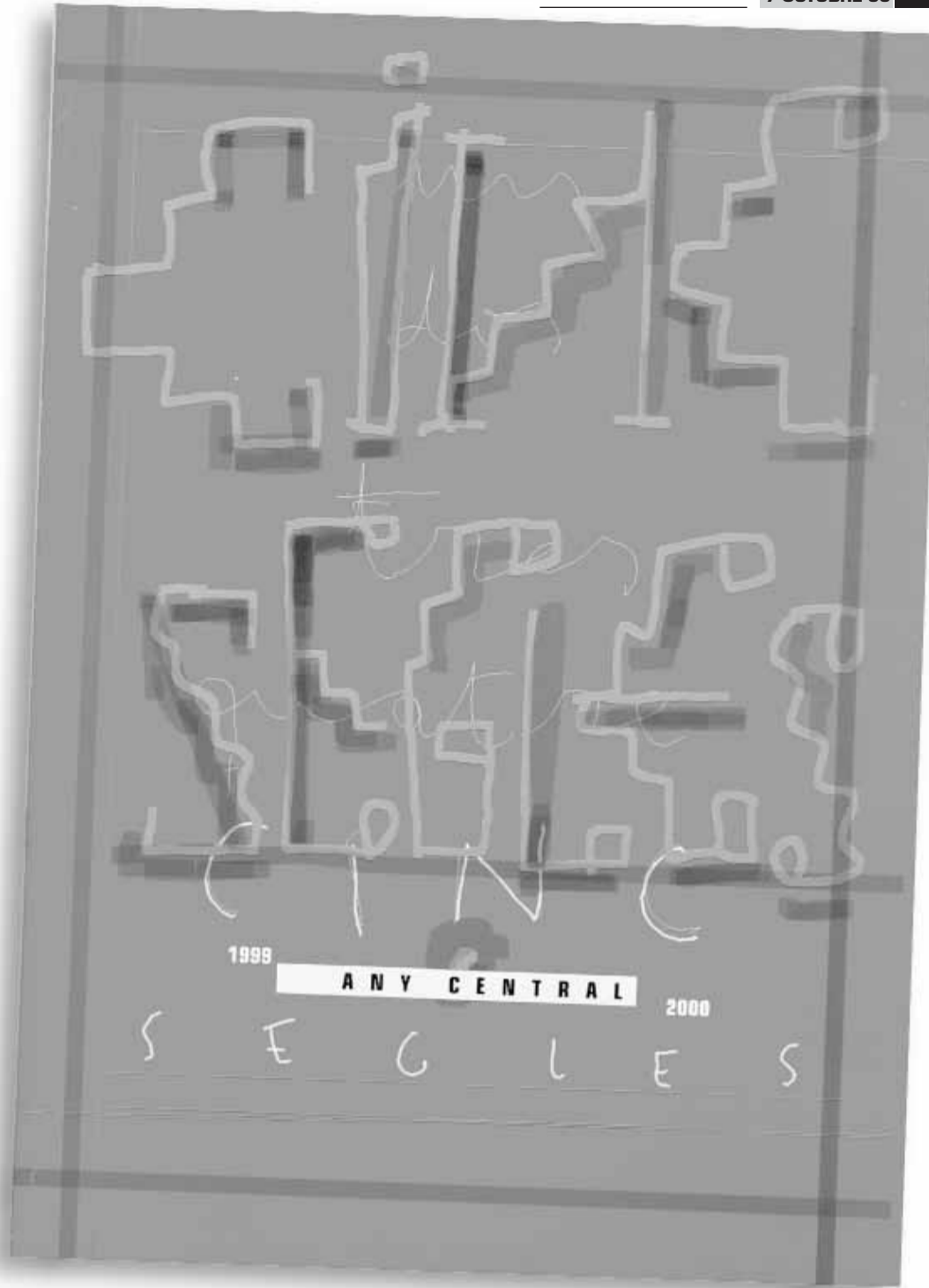
Els congressos internacionals en diverses disciplines científiques es multipliquen durant aquests mesos. I en els camps de les arts plàstiques i la literatura, se celebrarà la Biennial Extraordinària Martínez Guericabeitia i es farà el lliurament del Premi Internacional Cinc Segles de Relats. També ens trobem en

l'any de la recerca, amb iniciatives com ara una Setmana de la Ciència, prevista per als dies 8-13 de novembre, la qual inclourà unes jornades de portes obertes que permetran que diversos sectors socials visiten els principals centres de recerca. La Setmana de la Ciència acollirà debats i conferències sobre les relacions entre el món dels científics i la societat. Un equip d'experts analitzaran des del Fòrum de Debats la percepció que de la ciència tenen els ciutadans i diversos agents socials.

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València i l'Orfeó Universitari, amb la coordinació del Patronat d'Activitats Musicals, assoleixen un protagonisme especial en tot el programa Cinc Segles. Amb el títol genèric de *Cinc segles de música valenciana*, els nostres músics viatgen pel patrimoni musical dels valencians. Des del Misteri d'Elx fins a l'estrena d'una obra actual, escrita pel compositor José Antonio Orts, l'Orquestra Filharmònica de la Universitat, dirigida per Cristóbal

Soler, l'Orfeó Universitari, dirigit per Josep Ramon Gil Tàrrega, i el Cor de Cambra Lluís Vich recorren la millor tradició artística. El concert, que obrirà el curs central del centenari al Palau de la Música el 30 d'octubre, serà enregistrat per a editar-lo com a disc amb el mateix títol.

Amés, l'any 2000 se celebrarà a València el Festival Internacional de Cors Universitaris (FICU). El nostre Orfeó Universitari hi participarà i acollirà, com a amfitrió, la resta de participants.

Portada del catàleg dissenyat per Xavier Mariscal per a explicar l'any central de Cinc Segles.

INGLÉS

CURSOS DE INGLÉS

- Especialització en: Business, Literatura Nort-americana, Francès, y otros usages.
- Clases de Preparación para TOEFL, GMAT, GRE y PROFICIENCY.
- Prácticas conversacionales de TOEFL en València 17 días hábiles.
- El examen de Proficiencia 2 y 3 días hábiles.
- Delegación de la Universidad de Valencia TOEFL, GRE, GMAT, PROFICIENCY COMPETENCY.

C/ Apollini y Giner, 5 - 46100 BURJASSOT (Valencia) - Tel: 96 391 15 73
www.casa-americana.org
info@casa-americana.org

Cruz Roja Española
 CENTRO PROVINCIAL DE FORMACIÓN

CURSOS DE INGLÉS CON CERTIFICACIÓN DE LA UNIVERSIDAD DE VALÈNCIA

PRÓXIMAS FECHAS

PRIMERA SEMANA DE OTOÑO

23 de Octubre Intensiva Sábado
26 de Octubre Intensiva Tarde

SEGUNDA SEMANA DE OTOÑO

21 de Octubre Intensiva Tarde

EN LOS CURSOS DE FORMACIÓN SE IMPARTIRÁN
 LOS EXÁMENES DE PROFICIENCIA DE INGLÉS
 EN LAS TAREAS DE: BUSINESS, TOEFL, GRE, GMAT

Para más información: Tel: 96 391 15 73
 Email: info@casa-americana.org

Tribuna Lliure

El franquisme que ve

Manuel del Álamo
*Secretaria de
Premsa de CCOO*

La Fundació d'Estudis i Iniciatives Sociolaborals (FEIS), una associació cultural vinculada a CCOO-PV, junt amb el Departament d'Història Contemporània de la Universitat de València i Cinc Segles, ha organitzat una Trobada d'Investigadors del Franquisme per als dies 17, 18 i 19 de novembre. Una quarta Trobada aquesta que, quan s'ha tancat ja la inscripció de comunicacions, dona un resultat de 150 participants, mig centenar més dels inscrits en l'anterior Trobada, celebrada fa dos anys a Sevilla.

Dues reflexions en relació amb aquestes dates. La primera és constatar l'interès que continua suscitant la investigació del franquisme, cosa que evidencia que, contra la desmemòria o les lectu-

**Actualment ens
enfrentem a la
temptació de descriure
el franquisme com una
etapa imprescindible
cap a la democràcia i,
com a tal, com
un mal menor**

res interessades del mateix a universitats, instituts i centres d'estudi, les noves generacions d'investigadors continuen apostant pel rigor i l'honestat per a desentranyar més facetes d'aquell règim i d'aquells anys bàrbars. Una tasca fonamental, ja que ens enfrentem a la temptació de descriure ara el franquisme com una etapa imprescindible cap a la democràcia i, com a tal, com un mal menor. Una cosa pareguda ha passat recentment amb el feixisme o l'encara més sagnant cas del pinxetisme.

En segon lloc, ens crida l'atenció l'interès que desperta l'etapa del primer franquisme, una temàtica que en aquesta ocasió, amb motiu del setanta aniversari

del final de la guerra civil, ha sigut proposada com a eix d'aquesta quarta Trobada. La investigació de la repressió franquista, fil conductor essencial per acostar-nos a la complexa naturalesa d'aquell règim, continua suscitant interessants comunicacions que ens revelen i subratllen aspectes importants del fenomen bo i utilitzant fonts i arxius. Així podem llegir comunicacions que analitzen aspectes poc coneguts, com ara la confiscació de béns als opositors polítics, o la repressió específica i brutal de sectors com ara les dones. Precisament destaca la notable i interessantíssima presència d'estudis sobre la dona durant el franquisme, cosa que ja era de justícia, junt amb els habituals sobre el moviment obrer, anàlisis econòmiques i polítiques del règim i de l'oposició. Igualment cal destacar com s'investiguen també noves referències per a entendre el franquisme des dels seus instruments per aconseguir un consens entre la població amb suggerents comunicacions que analitzen, per exemple, les escoles d'aprenents com a models paternalistes i de control empresarial o noves elits com ho van ser els catèdràtics. Un últim bloc de comunicacions, no molt ampli en el seu nombre però molt atractiu en continguts, és el dedicat a la cultura i els mitjans de comunicació durant el franquisme, unes temàtiques que estan reclamant més atenció i estudis específics en profunditat.

En definitiva, aquesta IV Trobada d'Investigadors del Franquisme consolida i renova una plataforma de reunió i debat sobre aquesta matèria, un treball que en els temps que corren ens sembla fonamental quan, segons el nostre parer, ens enfrentem a allò que el protagonista d'una memorable novel·la com ara *Tiempo perdido*, de Bruno Arpaia (Ediciones B, 1999), defineix encertadament com una plaga general, és a dir el maleït costum d'oblidar.

Per a més informació us podeu adreçar a la Biblioteca de CCOO-PV. Telèfon: 96 388 21 11. Fax: 96 388 21 07.

Huits, nous i cartes que no lliguen. Per MANUEL MARTI

La increïble i (a)típica història de la discreta MAC i la seua carrera equivocada

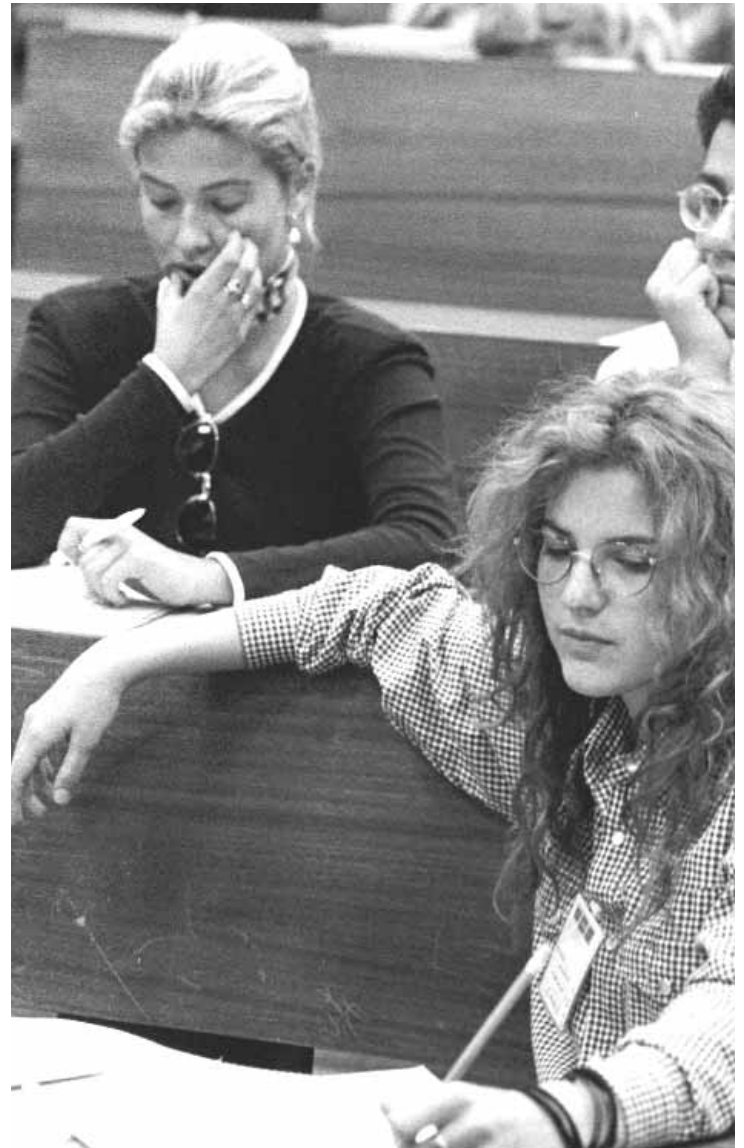
Per a OM, que diu adéu.

This is a true story, com en els telefilms: MAC no és una computadora, sinó una amiga de la meua germana que va fer, a la Universitat de València, la mateixa carrera i especialitat que jo tres o quatre anys després. MAC va ser, mentre cursava Història Contemporània, la típica estudianta discreta, per dir-ho d'una manera també típicament discreta. No sé quines eren les seues qualificacions màximes, però la nota mitjana del seu expedient final devia acostar-se perillosament al cinc sense decimals. Amb eixe bagatge, MAC va prendre la primera de les seues decisions sensates: no començà a enviar les típiques peticions de treball per tot arreu ni pretengué amargar-se la vida preparant les típiques oposicions de superació improbable. Amb dues conegudes van muntar la típica acadèmia de repàs per a típiques criatures amb dificultats i monyicots típicament insofribles, en un carreró (molt típic) d'una típica ciutat valenciana que no és València: el típic negoci en què un no haguera invertit un xavo, xe.

En el repartiment del treball –i per motius que ignore–, a MAC li va tocar de fer-se càrrec de l'improbable tasca d'instal·lar en aquells cervells obtusos o desmotivats les estructures bàsiques de la llengua anglesa: *My name is Pablo Iván, The picture is on the wall, Did you go to the cinema yesterday?* Unes quantes hores al dia, sis dies per setmana, quatre setmanes al mes i dotze mesos a l'any, i així fins a l'esgotament infinit.

Per raons que també desconec (i que, no cal ni dir-ho, no s'han de relacionar de manera forçosa amb un sobtat increment en les necessitats intel·lectuals dels seus clients), MAC va decidir un bon dia, alguns anys després, que volia saber més anglés i es va matricular en el primer curs de la filologia corresponent. A més, en la típica ciutat valenciana que no és València havien inaugurat la típica universitat que acabarà tenint cada una de les típiques ciutats valencianes que no són la capital del Regne, i potser no era una mala idea aprofitar-ne l'oportunitat.

La segona eixida (més que cervantina, shakespeariana) de MAC pel món universitari ha deixat parents, amics i coneguts amb la boca oberta. Mai no ha tret menys d'un dotze o tretze en un examen i, en acabar la seua segona carrera, ha rebut no sé quants premis extraordinaris de llicenciatura: el de la seua universitat, un de la Generalitat, el de l'OTAN i no sé si també el Stars War, que és com es deu dir el guardó especial de la galàxia per a estudiants d'anglès. Pel camí ha après valencià, ha alleugerit lleugerament el pes de la hipoteca de sa

casa (un dels extraordinaris era en metàl·lic, crec) i ha rebutjat qualsevol incitació per a fer carrera en la universitat, perquè el negoci del carreró va cada volta millor i, després de molts dies, setmanes, mesos i anys de *My name is picture, Pablo Iván is on the wall*, etcètera, MAC ha pogut tindre enguany, per fi, dos mesos de vacances. Hi ha una altra cosa que em resulta encara més extraordinària: MAC sempre em parla amb afecte de quan estudiava Història Contemporània. La increïble i atípica història (radicalment contemporània) de la discreta MAC i la seua (primera) car-

raera desencertada pot ser, simplement, una il·lustració més del proverbi d'una filòsofa analfabeta de Castelló de la Plana, ja difunta (a mi me'l va ensenyar la seua néta): "Ningú no és malfaener si li encerten la faena". Però aquests dies, quan veig les llargues cues de la matrícula del nou curs, recordar-la em fa nàixer en el cap unes quantes preguntes (amb graus creixents d'angoixa, *of course*). Quantes (i quants) MACs hi ha davant de la finestra equivocada? Quantes (i quants) aprofitaran una segona oportunitat? Per a quantes (i per a quants) n'hi haurà una segona?

Tota la comunitat universitària (estudiants, professors i PAS) té obertes les pàgines de NOU DISE. Les cartes i les tribunes s'han de remetre a Premsa@uv.es, o bé a Gabinet de Premsa, carrer de l'Antiga Senda de Senent, número 11. València, 46023.

Edita: Universitat de València.
Vicerector delegat: David Garcia.
Director: Francesc Bayarri.
Cap de redacció: Ester Pinter.
Consell de Redacció: Ricard Huerta, Charo Álvarez, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Javier Lisarde, Vicent Martínez i Amàlia Ortiz.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/de l'Antiga Senda de Senent, 11, 46023). Telèfon: 96

386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou DISE digital: T. Gorriá.
Publicitat: PB&A (Carrer del Poeta Artola, 17-27, 46021. Telèfon: 96 393 44 65).
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Consell Editorial: David Garcia, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

Prop de 2.500 alumnes participaren el setembre en l'espai de formació La Nau dels Estudiants

Primers a xafar les aules

REDACCIO

Uns 2.500 estudiants de la Universitat de València ocuparen el Campus dels Tarongers entre el dies 20 i 24 de setembre per a introduir-se en l'espai de formació La Nau dels Estudiants. A més d'assistir als cursos, convalidables per crèdits de lliure opció, els alumnes gaudiren de l'art a través de la mostra Ciutat assetjada i s'enriquiren amb diverses conferències-tertúlies mentre prenien cafè.

El Centre d'Assessorament i Dinamització de l'Estudiant-CADE del Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València va organitzar el setembre passat la quarta edició de La Nau dels Estudiants, on un total de 2.500 alumnes assistiren als cursos sobre Societat i Treball; Participació i Integració Sociocultural; Formar-se per a estudiar; Mirant la nostra terra; Educació Ambiental; Cooperació i solidaritat; Educació en salut; Comunicació i Societat; i El món de la discapacitació.

Enrique Gil Calvo, professor de Sociologia a la Complutense de Madrid, inaugura el cicle de conferències Cafè Tertúlia: joventut, universitat i societat parlant de com la cada vegada més habitual inestabilitat laboral i familiar repercuteix en la vida dels joves, els quals tendeixen a sentir-se joves durant més temps per manca d'aquesta estabilitat que, segons els canons tradicionals, els ha d'aportar la maduresa. Manuel Delgado, professor d'Antropologia a la Universitat de Barcelona, reflexionà sobre la necessitat dels joves de distingir-se dels altres adoptant aspectes que els facen sobreixir d'entre la majoria. L'autor d'*El animal público*

Participants en un taller de La Nau dels Estudiants.

va exposar com els mitjans de comunicació s'encarreguen d'amplificar aquesta voluntat inherent als joves posant-los etiquetes. Jordi Bigues, periodista i ecologista, feu un repàs al moviment ecològic i destacà la necessitat d'actuar equilibradament mitjançant l'acció local, la de grans lobbys com ara Green Peace i la política. Fernando Vallespín i Alejandro Pizarroso també participaren en el cicle.

La mostra *Ciutat assetjada* va tractar artísticament la conflictiva situació urbanística de la ciutat en general i de la ciutat de València en particular, amenaçada en la seua riquesa patrimonial, ambiental i històrica.

F.J. Ramos guanya el Premi de Relats

REDACCIO

Francisco Javier Ramos Guillamón ha sigut el guanyador del Premi Internacional de Relats Cinc Segles, organitzat per la Universitat de València i dotat amb 400.000 pessetes. Ramos hi va presentar el relat titulat *Triángulo*.

El jurat, format per Vicent Alonso, Sònia Matallia i Manuel Talens, va acordar atorgar l'accèssit al relat *Club Ragnarok*, de Felip Tobar. Aquest s'emportarà 200.000 pessetes. Així mateix, el jurat recomana la publicació dels relats *Una huida sin fin*, de Laura Hermosilla; *La epidemia del hambre*, de Germán Molina; *Una infinitiva e inevitable crujiá (la historia de Q)*, de David Gallart; i *Los cuentos de la lobera*, de José Vicente Miralles.

El lliurament dels premis està previst per al dia 21 d'octubre a les 19 hores, a l'Aula Magna de l'Edifici de la NAU. Durant l'acte, l'escriptora Maria de la Pau Janer oferirà una conferència.

THE MANGOLD INSTITUTE
Tu **CENTRO** de siempre
para aprender **IDIOMAS**

De 8h a.m. a 9h p.m. Ininterrumpidamente

20% de DESCUENTO para los Estudiantes
UNIVERSITARIOS

Clases especiales los **VIERNES** tarde
y **SÁBADOS** mañanas

Institución: Mangold y Centros de Idiomas
C/ San Juan, 10 - 46100 Sagunto (Valencia) - España
Tel: 96 351 00 00 - Fax: 96 351 00 01 - Email: info@mangold.com

NO SOM RES

CURSOS

Televisió i Internet: un encreuament d'interessos

Organitza: Servei d'Extensió Universitària. Universitat de València.
Crèdits: 3.
Duració: Del 22 al 26 de novembre.
Termini: Fins al 22 de novembre.
Preu: 17.000 pessetes.
Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària. Universitat de València. C/Arts Gràfiques, 13, segon pis. Apartat 2085. València. Tel.: 96 386 41 00.

Diploma d'actualització del dret de treball i de la seguretat social

Organitza: Departament de Treball i de la Seguretat Social.
Dirigit a: Llicenciats en Dret i diplomats en Graduat Social o Relacions Laborals.
Duració: Gener 2000-maig 2000. 120 hores.
Preu: 95.000 pessetes.
Preinscripció: Fins al 13 de novembre del 1999.
Més informació: Al Departament de Treball i de la Seguretat Social.

Iniciació al senderisme

Organitza: El Centre

Excursionista de València.
Crèdits: 2.
Duració: Del 10 al 21 de novembre.
Preu: 9.500 pessetes.
Preinscripció: Fins al 15 d'octubre.
Més informació: Al Centre Excursionista de València.

Cursos del Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat (piragüisme, aeròbic...)

Organitza: Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat de València.
Dirigit a: Estudiants univèrstaris. Reconeputs amb 3 crèdits de lliure opció.
Duració: Octubre 99-juny 00. 412 hores.
Preu: 15.000 pessetes en general i 10.000 per als membres de la comunitat universitària.
Preinscripció: A partir del 4 d'octubre del 1999 i fins a huit dies abans de començar el curs.
Més informació: Al Servei. C/Menéndez y Pelayo, 19. Tel.: 96 398 32 33.

Aplicacions a la tecnologia làser

Organitza: Servei d'Extensió Universitària.

Universitat de València.
Crèdits: 4.
Duració: Del 15 d'octubre al 17 de desembre.
Termini: Fins al 14 d'octubre.
Preu: 15.000 pessetes.
Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària. Universitat de València. C/Arts Gràfiques, 13, segon pis. Apartat 2085. València. Tel.: 96 386 41 00.

I Encontre Internacional sobre Biotecnologia, Indústria i Societat

Organitza: Servei d'Extensió Universitària. Universitat de València.
Crèdits: 4.
Duració: Del 29 de novembre al 2 de desembre.
Termini: Fins al 29 de novembre.
Preu: 17.000 pessetes.
Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària.

Jornades sobre aprofitament d'aigües reciclades

Organitza: Servei d'Extensió Universitària.
Crèdits: 3.
Duració: Del 8 al 10 de novembre.
Termini: Fins al 8 de novembre.

Preu: 10.000 pessetes.
Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària.

Iniciació al muntanyisme

Organitza: Centre Excursionista de València.
Crèdits: 2.
Duració: Del 18 al 28 de novembre.
Preu: 5.800 pessetes.
Preinscripció: Fins al 15 d'octubre.
Més informació: Al Centre Excursionista de València. Pl/Tavernes de la Vallidigna, 4. Tels.: 391 16 43/392 31 47.

Taller d'escriptura de comèdies de situació i telesèries

Organitza: Universitat Internacional Menéndez y Pelayo de València.
Dirigit a: Persones interessades en l'aprenentatge i perfeccionament de guions televisius.
Duració: Del 18 d'octubre al 4 de novembre.
Preu: 46.000 pessetes.
Preinscripció: Fins al 15 d'octubre.
Més informació: A la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo de València. Plaça del Carme, 4. València. Tels.: 96 386 98 02/04.

BEQUES

Beques a estudis mediambientals

Les convoca: La Caixa d'Estalvis de València, Castelló i Alacant.
Dirigides a: Treballs d'investigació sobre aspectes mediambientals i de conservació d'espais naturals a les comarques de l'Alt Palància i l'Alt Millars. Treballs d'humanitats, socials i de ciències.
Objecte: 2 beques d'investigació.
Termini: Fins al 9 d'octubre.
Dotació: 500.000 pessetes anuals.
Més informació: En qualsevol de les oficines del DISE i a la Caixa d'Estalvis de València, Castelló i Alacant. Obra Social i Cultural (Sogorb). C/Santa Maria, 13. 12400, Sogorb.

Beques a empreses

Les convoca: La Fundació d'Empresa Pública.
Dirigides a: Titulats superiors o mitjans menors de 30 anys i que hagen acabat els estudis en els anys 95-96 o posteriorment.
Objecte: 400 beques de formació a entitats i empreses col·laboradores.
Termini: Fins al 15 d'octubre.
Dotació: Entre 924.000 i 1.287.000 pessetes.
Més informació: A la Fundació Empresa Pública. Tel.: 91 575 88 12.

Premi Escola Judicial 1999

El convoca: El Consell General del Poder Judicial.
Dirigit a: Juristes, pedagogs, tècnics en formació i altres professionals.
Objecte: Premiar els millors treballs que versen sobre el tema *Selecció i Formació Judicial*.
Termini: Fins al 31 d'octubre.
Dotació: 700.000 pessetes per al primer premi. 300.000 per al segon.
Més informació: En el BOE del 29 d'abril del 1999.

Viatges d'estudi a Alemanya

Els convoca: El Servei Alemany d'Intercanvi Acadèmic.
Dirigit a: Estudiants de totes les carreres universitàries acompanyats d'un professor. És preferible que els participants tinguen coneixements de la llengua. Amb un mínim de 10 participants i un màxim de 20 incloent-hi el professor.
Objecte: Facilitar els contactes professionals i coneixements d'Alemanya a través del programa.
Termini: Fins al 19 de novembre per a viatges en abril, maig i juny del 2000.
Dotació: Despeses d'allotjament, desdèjuni, assegurança mèdica i

d'accident.
Més informació: A l'Ambaixada de la República Federal Alemanya. Fax: 91 310 21 04.

Beques d'introducció a la investigació

Les convoca: El Consell Superior d'Investigacions Científiques. Ministeri d'Educació i Ciència.
Dirigides a: Alumnes que hagen superat el primer cicle i el 45% de crèdits del segon cicle.
Objecte: Fomentar la carrera investigadora en àrees prioritàries del citat organisme.
Termini: Fins al 15 d'octubre.
Dotació: 350.000 pessetes.
Més informació: En el BOE del 29 de juliol del 1999.

Beques postdoctorals CSIC-Roma a l'Escola Espanyola d'Història i Arqueologia

Les convoca: El Consell Superior d'Investigacions Científiques. Ministeri d'Educació i Ciència.
Dirigides a: Titulats superiors amb data d'estudi posterior a juny del 1995, matriculats en tercer cicle i doctors amb el grau obtingut en data posterior a desembre del 1999.
Objecte: Ampliació d'estudis i d'investigació.
Termini: Fins al 15 d'octubre.
Dotació: Entre 2.475.000 i 2.700.000 pessetes anuals.
Més informació: En el BOE del 28 de juliol del 1999.

Ajudes per a estades a centres d'investigació a l'estranger

Les convoca: La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.
Dirigides a: Becaris predoctorals.
Objecte: Estades i treballs a l'estranger.
Termini: Fins al 31 d'octubre.
Dotació: Entre 125.000 i 150.000 pessetes.
Més informació: En el DOGV de juliol del 1999.

Beques per a periodisme científic i especialitzat

Les convoca: El Consell Superior d'Investigacions Científiques. Ministeri d'Educació i Cultura.
Dirigides a: Llicenciats en Ciències de la Informació, especialitat Periodisme, de nacionalitat espanyola o estrangers residents a Espanya.
Objecte: Formació en periodisme científic a l'agència EFE i al CSIC.
Termini: Fins al 15 d'octubre.
Dotació: 120.000 pessetes al mes.
Més informació: En el BOE del 28 de juliol del 1999.

cuando recibimos este correo PENSAMOS...
¿Podemos dárselo todo?

Quisiera... es Internet
Próximamente
GRATIS Acceso + Mail + IMG de Web

C/ Dr. Vicente Zaragoza, 46.
Valencia (Benimaclet)

http://www.quisiera.es
E-mail: internet@quisiera.es

L'Institut Joan Lluís Vives col·labora en la reconstrucció del campus de la capital de Kosovo

El rector de Pristina visita la Universitat aquest mes

El rector de la Universitat de Pristina, Zejnel Kelmendi, visitarà la Universitat de València aquest mes d'octubre. La visita coincidirà amb la reunió de la Conferència de Rectors Europeus (CRE) que se celebrarà a València entre els dies 28 i 30 d'octubre amb motiu de la celebració de Cinc Segles.

REDACCIO

La presència de Kelmendi s'emmarca entre les diverses iniciatives europees per a reconstruir el sistema universitari de Kosovo després de la guerra. En aquesta línia, l'objectiu més urgent és reiniciar les classes aquest octubre amb 5.500 estudiants.

El vicerector de Cultura de la Universitat de València, Juli Peretó, va visitar Kosovo a finals del mes de juliol i es va entrevistar amb Zejnel Kelmendi. Peretó hi va acudir en representació de l'Institut Joan Lluís Vives, organisme que agrupa dèsset universitats de l'àmbit lingüístic català, el qual ha estat presidit per la Universitat de València el primer semestre d'enguany. Aquesta xarxa acadèmica va acordar la integració simbòlica de la Universitat de Pristina a

Edifici de l'Escola d'Agricultura, destruïda parcialment per les bombes.

l'Institut, per tal de mantindre un diàleg permanent sobre les necessitats de la universitat kosovesa.

La CRE, el Consell d'Europa, l'Institut Joan Lluís Vives, les universitats alemanyes, el govern d'Àustria i les universitats de Florència (Itàlia) i de Gratz (Àustria) integren el grup de treball que prepara la recuperació dels estudis universitaris a Kosovo. La Unió Europea ha destinat 4,4 milions d'euros durant 1999 per a treballs de reconstrucció del sistema educatiu kosovar. A més de l'ajut econòmic, el rector Kelmendi ha demanat assesso-

rament per a l'actualització dels programes de les assignatures i els *curricula*.

Des del 1989, el règim de Milosevic va expulsar de la Universitat de Pristina milers de professors i d'estudiants albanokosovars. Aquests organitzen una universitat clandestina, separada de l'oficial prosèrbia. La guerra ha aprofundit el desmantellament del sistema universitari. Els edificis es troben en bon estat, excepte l'immoble que acollia els estudis d'Agricultura (en la imatge), que s'haurà de reconstruir. Tanmateix, la dotació de mobiliari

i de material de laboratori resulta clarament insuficient per a començar les classes. També l'edifici de la Biblioteca resta intacte, però hi han desaparegut uns cent mil exemplars.

El projecte més immediat és l'allotjament d'uns 5.500 estudiants al campus de Pristina per a començar les classes. La de Pristina és l'única universitat de Kosovo, però disposa de set extensions en tota la regió.

En totes les reunions celebrades fins ara s'ha insistit en la voluntat d'aconseguir una universitat multiètnica, respectuosa amb les minories.

Segona fase del Col·legi Rector Peset

El Col·legi Major Rector Peset, propietat de la Universitat de València, ha ampliat les seues instal·lacions. La segona fase s'alça sobre dues cases senyorials de la primera meitat del segle XVIII. Amb les dues fases, la Universitat ha rehabilitat i posat en ús uns 11.000 metres quadrats en ple barri del Mercat del centre històric. Els arquitectes de la segona fase han estat Francisco Rozas i Enrique Celma.

D'ara endavant, el Rector Peset ofereix 166 places per a col·legials i 57 habitacions per a professors i investigadors. L'ampliació ha permès millorar els serveis comuns, com ara el menjador i la biblioteca.

Una perspectiva de l'ampliació del Col·legi Major Rector Peset.

ESCAPA'T

Horta de Sant Joan

Si voleu oxigenar-vos, una última oportunitat per a omplir-vos els pulmons d'aire pur pot ser fer una escapadeta a Horta de Sant Joan. Per anar-hi heu de travessar la frontera il·lusòria que tenim amb Catalunya, després de passar el riu Ebre, per la banda de la ciutat de Tortosa, pujant cap a la comarca tarragonina de Terra Alta. Allí hi ha una terra alta, en efecte, on se succeeixen els camps de cultiu tradicional amb les serralades de boscos d'alzines i de pi blanc fins que us submergiu totalment en les terres altes. El mateix poble d'Horta està emplaçat en una inclinació del terreny que s'eleva enmig d'una xicoteta plana entre muntanyes. És un poble net i ben cuidat, de gent oberta i saníssima, la fama de vivificant del qual li ve de fa temps, quan Picasso hi va residir a casa del seu amic Manuel Pallarès per a curar-se d'una tos ferina molt fotuda que arrossegava del seu pas per Madrid i de la qual es recuperà per a oferir el millor del seu geni al món, perquè és ací on el jove Picasso experimentà les seues primeres teles cubistes i saltà a Barcelona i

posteriorment a París per a donar tota la seua esplendor a l'art del nostre segle. Hui el poble d'Horta ha obert un museu que du el seu nom, on s'exposen alguns dels dibuixos originals que féu ací, inspirant-se en les seues gents i paisatges. Picasso va pintar masies i horts i muntanyes i cels blaus i camperols i dones de pagés en plena activitat quotidiana. Amb els seus amics i coneguts feien llargues caminades per les sendes de muntanya

que hi ha pels voltants del poble, fins a altres pobles de les rodalies. Molt a prop d'Horta s'alcen unes muntanyes impressionants totes de pedra que recorden les de Montserrat. La zona en conjunt és un ric santuari de la naturalesa que es pot recórrer amb la motxilla carregada tot gaudint intensament de l'excursió. Però el nucli urbà també ofereix al visitant altres atractius, com ara edificis d'una arquitectura medieval intacta, i delícies encisadores del paladar, amb alguns restaurants on es poden degustar a bon preu menjars exquisits i típics del terreny, per a qui no vulga privar-se de res, ni tan sols d'un vi molt fort amb denominació d'origen.

Recordeu que per anar-hi i per a tornar-ne, si finalment us decidiu, heu de passar el gran riu Ebre, cosa que us pot acabar de donar una magnífica impressió del viatge, perquè al capdavant, tal com algú va escriure una vegada, i en faig una citació liberal (que no literal), *la llibertat és una sensació pareguda a travessar un riu: veus tota la vida als marges*. Proveu-ho. Hi ha un llarg pont entremig per anar-hi, el del 9 d'Octubre i la Verge del Pilar.

Agustí Peiró

tam TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitis que resulten més antics que la cripta de Sant Vicent de la Roda. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la Borsa d'Habitatge o de voluntariat del CADE.

VENDES

n **Venc llibres de Dret Romà, Tributari i Penal.** Estan nous. Telèfon: 619 149 147. Rafael Salom. Pots posar-t'hi en contacte també si vols tindre textos mecanografiats o a ordinador per 100 pessetes/full.

n **Venc 'Enciclopedia de la Vida Animal' (Bruguera) i 'Enciclopedia del Mar' (Albatros).** Toms 2, 12, 13, 15, 16, 17, 18 i quatre volums, respectivament. Interessats més informació: 96 382 32 34.

n **Venc 'Nova Enciclopedia Larousse'.** 24 toms i 2 atles i *Diccionari Enciclopèdic Larousse* 16 toms. 96 382 32 34.

n **Venc obres selectes de Premis Nobels.** Isaac B. Singer, Ernest Hemingway, Rudyard Kipling, Anatole France, entre altres. Més informació: 96 382 32 34.

n **Venc 'El món de la computació' (Ed. Oceano).** Curs tècnic pràctic. 96 382 32 34.

CLASSES

n **Classes particulars de Francés.** Professora nativa. Realitza també traduccions. Veronique Bouissieue. Telèfon: 96 392 40 57.

AJUDES

n **Convocatòria per a ajudes a estudiants amb alguna mena de discapacitació.** El Vicerectorat d'Estudiants ha creat l'Assessoria per a Estudiants Universitaris amb Discapacitat. S'hi establiran contractes de préstecs entre la Universitat i l'estudiant. Classes d'ajudes: emissores de FM, gravadores de llarga durada, sistemes d'ordinadors adaptats: Internet, mòdems... Els interessats heu d'entregar la sol·licitud abans del 14 d'octubre al carrer Arts Gràfiques 13. 46010, València. Antiga Escola d'Empresarials. Telèfon: 96 386 41 35.

n **Ajudes dins de la Setmana de Benviguda.** Ajudes a projectes socio-culturals i intervencions fets dins d'associacions i grups estudiantils que es desenvolupen durant la Setmana de Benviguda (del 2 al 4 de novembre) o a l'inici del curs acadèmic (d'octubre a novembre). Publicacions, xarrades, concerts, activitats esportives, d'investigació, tot un ventall de possibilitats per a celebrar conjuntament la tornada a les

classes. Més informació: Al CADE. Telèfon: 96 398 33 88. Aulari III, Menéndez y Pelayo, s/n.

n **Projectes Cinc Segles.** Una manera d'implicar-te amb la Universitat durant l'any que celebra el seu cinquè centenari. Ajudes per a projectes d'activitats socials i/o culturals realitzades per associacions, grups i col·lectius d'estudiants destinades a difondre i commemorar Cinc Segles. La subvenció màxima que s'atorgarà és de 500.000 pessetes. L'originalitat, viabilitat i interès del projecte seran alguns dels paràmetres que s'avaluaran. Més informació: poseu-vos en contacte amb Trini Quixal. Telèfon: 96 398 31 09.

PISOS

n **Venc pis.** Al carrer Serpis, enfront del Campus dels Tarongers. 108 metres quadrats: quatre habitacions, menjador, dos banys, calefacció, bones vistes i en perfecte estat. Setze milions a negociar. Telèfon: 96 356 18 45 (nits).

n **Es busca xic/a per a compartir pis.** Ben comunicat, exterior, amb rentadora, forn i televisió. 19.000 pessetes mensuals. Av/Burjassot, 120, 2. Més informació: 96 453 40 99.

n **Es busca xic/a per a compartir pis.** Zona de Mestalla, a sis minuts del metro i dotze del tramvia. Quatre habitacions. 60.000 pessetes. C/Polo i Peyrolon, 16. Tel.: 96 369 26 84.

n **Es busca xic/a per a compartir pis.** Els pis està totalment reformat. Parquet, molt bona decoració, assolellat i amb porter automàtic. Possibilitat de plaça de garatge. Zona Vivers. Preu a convingdre. C/Pintor Vilar, 1, esc. E-10. Si vols més informació, pots cridar al telèfon 96 362 74 27 (Amanda Garcia).

n **Es busca xic/a, preferentment estranger/a.** Tres habitacions disponibles. C/Pere III El Gran, 44. Més informació al telèfon 96 395 05 52.

VOLUNTARIAT

n **Drets dels xiquets.** L'Associació per a la Promoció dels Drets dels Xiquets i la Prevenció del Maltractament Infantil ha organitzat el seu programa de formació del voluntariat que tindrà lloc entre els dies 14 i 21 d'octubre. Per a persones que vulguen integrar-se en tasques de voluntariat. APREMI.

El consultori de Milena Ranci

NOU DISE inaugura hui una nova secció. La professora Milena Ranci respondrà els dubtes de la comunitat universitària en aquest final de mil·lenni tan complex. Els integrants de la gran família universitària poden remetre les seues preguntes a les adreces habituals de NOU DISE (Premsa@uv.es), tot indicant la destinació: Consultori de Milena Ranci. L'experiència i erudició de la nostra nova col·laboradora poden ajudar a superar eixes crisis d'identitat, eixes depressions pels exàmens, com també els estats d'eufòria pujats de to. La fragilitat d'aquestes qüestions tan sensibles ens aconsella d'amagar, de moment, la identitat real de Milena.

Milena Ranci

1.- Consulta Primera. "Sóc un professor diguem-ne qualsevol (preferisc no donar-te més dades, Milena, guapa, posa't en el meu lloc), però que em distingisc de la resta per una sola cosa: estic desesperat. El que es diu desesperat, i no exagere gens. I és que tots els cursos em passa el mateix: quan done la primera classe, més o menys al quart d'hora, les dones comencen a mirar-me fixament sense llevar-me la vista de damunt, mentre jo, molt lentament, comence a perdre el control, i a la fi són elles les que s'apropien de la meua voluntat, dirigint el meu cos i el meu cap. Ja no sé si parlar o si escriure, i per descomptat que explique les coses més insòlites... L'any passat vaig gastar un fum de diners en psiquiatres, i pensava que ja ho havia superat, però de sobte m'he adonat que no és així. Posa't en la meua pell, Milena, i dis-me què hi faries tu".

1.- Resposta a la Consulta Primera. "La meua dilatada experiència en tota mena de maníacs, per una banda, i professors, per una altra, em porta a dir-te que el teu problema no és tal: n'hi ha d'altres molt més grossos".

Tres científics de la Universitat publiquen en 'Science'

REDACCIO

Santiago F. Elena i Rosario Miralles, membres de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva, i Andrés Moya, director d'aquest institut de la Universitat de València i *fellow* de l'Acadèmia Americana per a l'Avanç de la Ciència, han publicat un decisiu article d'investigació en la revista científica *Science* del mes de setembre. El treball també està signat per Philip J. Gerrish, doctor del Centre per al Control de les Malalties Infeccioses d'Atlanta (EUA).

Santiago F. Elena.

Els investigadors han descobert que, a mesura que els virus d'ARN (àcid ribonucleic) es fan més abundants en l'organisme afectat, les noves variants positives d'aquest virus comencen a ser comparativament menys eficients, encara que en valor absolut encara puguen ser-ho. El descobriment que els virus d'ARN lluiten contra si mateixos pot tindre una importància cabdal en l'atenuació de malalties víriques tan esteses com ara la sida. És a dir, a llarg termini

els efectes patològics d'aquestes malalties poden ser menys dràstics.

L'Institut Cavanilles de la Universitat de València, des del qual s'ha dut a terme el treball, és un centre d'investigació multidisciplinar en biodiversitat i evolució, els membres del qual, des que va començar a funcionar fa menys d'un any, ja han publicat dues vegades els seus estudis, amb l'actual, en la prestigiosa revista *Science* i una vegada en *Nature*.

BESTIAS con humor

ESPECIALISTAS EN:
Despedidas, Cumpleaños, Tratamientos, Antidolor.

Avda. Mariposa Solo (Ingeniero), 14 • Tel.: (96) 367 09 96 • 46024 VALENCIA

octubre en la filmoteca

Filmoteca Generalitat Valenciana

- **TODD HITCHCOCK**
Trilogia retrospectiva con emotiva del ser humano de Alfred Hitchcock.
(hasta el 31 octubre)
- **LAS JOYAS DE LA CINEMATHEQUE FRANCAISE. LA MUJER COMO MOTOR DE LA FICCION**
Uno de los mejores ejemplos de restauración llevada a cabo por una de las instituciones más importantes del mundo. "Les statütes" (1933) de Franck Capra, "Forêt de castagne" (1921) de King Vidor o "Une partie de campagne" (1936) de Jean Renoir, entre otros.
(del 5 al 23 de octubre)
- **KING VIDOR. UN CINEASTA AMERICANO**
Una selección de la filmografía del director de películas como "La gran ilusión", "Desde el sur" o "Amor y paz".
(hasta el 6 de octubre)
- **FERNANDO ARRABAL Y EL CINE**
En relación a las intervenciones de Arrabal en el mundo cinematográfico con motivo de la exposición que le dedica el Ayuntamiento de Cultura.
(del 20 de octubre al 21 de noviembre)
- **LOS FILMS QUE ANABA LUIS BUÑUEL. A PROPOSITO DE TIERRA SIN PAN**
Las películas revolucionarias que han marcado una influencia en Buñuel y en el cine mundial de los años 20 y 30.
(del 13 al 29 de octubre)

99

GENERALITAT VALENCIANA
CONSEJERIA DE CULTURA, EDUCACIÓN Y CIENCIA

CITES

Espai Moma inaugura la temporada

L'Espai Moma inaugura la temporada aquest dijous, 7 d'octubre, amb una obra de Voltaire: *Càndid*. L'obra està dirigida per Carles Alfaro i interpretada per Nacho Fresneda, Álvaro Báguena, Juli Disla, Cristina Plazas, Esther Bosque, Cristina Fenollar, Carles Sanjaime i Manuel Puchades. L'estrena de *Càndid* està prevista a les 22 hores. Estarà en cartell fins al 14 de novembre. NOU DISE regala entrades als seus lectors. En la pàgina 15 trobaràs la fórmula per aconseguir les invitacions.

TEATRE

'Càndid', de Voltaire

Després de l'excel·lent èxit d'*Autors: ara i ací*, l'Espai Moma va emprendre la reforma del local. Ara obri les portes després d'un any i mig de parèntesi amb l'obra *Càndid*, millor direcció dins dels Premis de la Comunitat Valenciana del 1995 i Premi SGAE a la millor contribució escènica el mateix any. **Dies:** Del 7 d'octubre al 14 de novembre. **Hora:** A les 18:30 hores. **Lloc:** Espai Moma. C/Platero Suárez, baix. Tel.: 96 365 49 20.

Sala L'Horta

L'Horta Teatre presenta *Merli i el jove Artús*, de Carles Pons, i Charo López presenta *Tengamos el sexo en paz*, de Franco Rame, Dario Fo i Jacobo Fo. **Dies:** 17 d'octubre: *Merli i el jove Artús*, i dies 23 i 24 d'octubre: *Tengamos el sexo en paz*. **Hora:** 19:30 hores i 19:00 i 22:30 hores respectivament. **Lloc:** C/Barquer, 17. Castellar-Oliveral. València. **Més informació:** 96 375 96 43.

CINEMA

Tot Hitchcock

Retrospectiva commemorativa pel centenari de la mort d'Alfred Hitchcock. Homenatge al major creador dels suspens del setè art. *Recuerda, Vertigo, Los pajaros, El hombre que sabia demasiado...* El millor Hitchcock a la Filmoteca de la Generalitat Valenciana. Fins al 31 d'octubre.

Els films que estimava Luis Buñuel. A propòsit de 'Tierra sin pan'

La Filmoteca t'ofereix la possibilitat de conèixer el mestre

del surrealisme de Calanda. Una mirada crítica i sorprenent a la seua filmografia. Les pel·lícules que han marcat la influència en Buñuel abans de la realització de *Las Hurdes. Tierra sin pan*. Un meravellós híbrid entre el film i el documental. Amb motiu de l'exposició organitzada per l'IVAM. Del 13 al 29 d'octubre.

King Vidor. Un cineasta americà

Ara pots creuar l'Atlàntic a través dels temps, gràcies a una selecció de la filmografia de King Vidor, amb pel·lícules com ara *El gran desfile, Duelo al sol o Guerra i Paz*. A la Filmoteca de València.

Fernando Arrabal i el cine

Un repàs de les intervencions d'Arrabal en el món cinematogràfic. Del 28 d'octubre a l'11 de novembre.

Les joies de la Cinematheque Française: la dona com a motor de la ficció

Antologia dels millors treballs de restauració procedents de les grans filmoteques d'arreu del món: *The matinee idol* (1928), de Frank Capra, *Flor del camino* (1924), de King Vidor, *Une partie de campagne* (1936), de Jean Renoir, entre altres. Fins al 23 d'octubre.

MUSICA

Puccini i els seus contemporanis

València s'ha convertit en l'única ciutat del món que celebra el setanta-cinc aniversari de la mort d'uns dels més grans compositors de tots els temps: Giacomo Puccini. Dins del Festival Puccini de València, el dia 26 d'octubre actuarà el quartet de corda del Festival Puccini, amb l'actuació de la soprano Renata Scotto.

Dia i hora: 26 d'octubre a les 20:15 hores. **Lloc:** Sala Iturbi del Palau de la Música.

Presentació oficial Promocions 99. A la Nostra Marxa-Ràdio Nova

Campanya de promoció i difusió de grups musicals per al IX Festival A la Nostra Marxa. Entrada totalment lliure. **Dia:** 15 d'octubre. **Hora:** 19:00 hores. **Organitza:** FNAC. Sant Agustí. **Lloc:** Carrer Guillem de Castro, 9. **Organització de la jornada:** 19:00 hores: Grup Sant Gatxo, segon premi de Promocions 98. 19:30: Lectura de la llista dels grups participants i dels grups assistents. Explicació breu per un membre de cada grup del seu currículum. Breu roda de premsa amb mitjans de comunicació. 20:45 a 21:15: Tancament amb el grup Sant Gatxo.

EXPOSICIONS

La Set de l'Aigua

Els paisatges són en bona mesura el resultat de l'aigua. Un bé fonamental per als éssers humans que a hores d'ara es contamina i no s'estalvia tot el que caldria. **Organitza:** Caja Madrid en col·laboració amb la Universitat de València. Fundació Cinc Segles. **Lloc:** Jardí Botànic de la Universitat de València. Unitat Didàctica. **Dia i hora:** Fins al 19 de desembre, de 11 a 14 i de 16 a 18 hores. **Més informació:** A les entitats organitzadores.

El Sud-est Asiàtic

Organitza: Associació Camagüey. **Lloc:** Sala d'Exposicions del Centre Municipal d'Algirós. C/José María de Haro, 9. **Dia i hora:** Fins al 22 d'octubre, de 9 a 14 i de 17 a 19 hores.

Més informació: Al telèfon 96 355 78 92.

Tierra sin pan. Luis Buñuel i els nous camins de les avantguardes

L'exposició del tercer film de Luis Buñuel, el curtmetratge *Las Hurdes*, és una reflexió sobre la proposta del director i el seu equip per a fusionar cinema, arts plàstiques, fotografia, etnografia i periodisme. Tot un imaginari espanyol de l'època. **Dies:** Del 14 d'octubre fins al 9 de gener del 2000. **Organitza:** Institut Valencià d'Art Modern. Centre Juli González.

JORNADES

Fotoencontre

El Jornades de Fotografia al Centre Cultural d'Almussafes. Trobada entre fotògrafs i joves fotògrafs. Exposicions de Joan Fontcuberta, Segio Belinchón, Joaquín Gómez Sastre, Tania Castro i Raúl Belinchón. **Organitza:** Centre Cultural d'Almussafes. **Dia:** 20 de novembre. **Lloc:** Centre Cultural d'Almussafes.

CONGRESSOS I SEMINARIS

III Congrés Internacional d'Universitats per al Desenvolupament Sostenible i el Medi Ambient

Organitza: La Delegació de Medi Ambient de la Universitat de València. **Dies:** Del 18 al 21 de novembre del 1999. **Més informació:** A la Delegació de Medi Ambient de la Universitat de València. C/Antiga Senda Senent, 11, segon pis. Telèfon: 96 398 33 01. angels.ull@uv.es

AL VOLTANT DE LA XARXA

Còpies de seguretat

En un moment o altre ens succeeix a tots els usuaris d'informàtica. És curiós veure com, després d'un temps de treballar amb ell, el nostre disc dur es comença a omplir de forma paorosa, tant d'informació com de bases de dades, de documents, d'alguns jocs, molts dels quals són a vegades vitals i necessaris per a la nostra supervivència al planeta Terra. Però junt amb ells hi anem tenint també tota una sèrie de proves, programes que no arribem a utilitzar, els quals ens resten, entre moltes altres coses, agilitat en les recerques d'informació i, sobretot, unflen el nostre volum real d'ocupació de disc, cosa que ens du a no realitzar amb la suficient freqüència les necessàries i mai suficients còpies de seguretat. Les següents adreces d'Internet ens remetent als fabricants de perifèrics de còpies més coneguts i fàcils d'utilitzar i instal·lar pels usuaris, com ara els discos ZIP, les unitats de discos magneto-òptics, els discos removibles o simplement els discos durs externs. Amb això podrem tindre clar que encara que el nostre equip ens vulga donar alguna sorpresa, les nostres dades i treballs estaran a estalvi. Els més coneguts d'aquests perifèrics són Iomega i Fujitsu i es poden trobar en <http://www.iomega.com> i <http://www.fujitsu.com>, i uns altres no tan coneguts per més recents són Castlewood i LaCie en <http://www.castlewood.com> i <http://www.lacie.com>. En qualsevol cas, la solució és òptima per a la seguretat de les nostres dades. Per cert, preneu nota: l'efecte 2000 ha començat a Taiwan. **Carlos Giraldo.**

Programa de Minimització de Residus

Des de la Delegació de Medi Ambient vull donar la benvinguda als nous estudiants que s'incorporen aquest curs, i per a ells i també per als antics faig un recordatori d'una de les tasques de la Delegació, en la qual tots esteu implicats: el Programa de Minimització de Residus (PMR) d'aquesta Universitat. El PMR té dos objectius: 1) Tractar els residus tot respectant el medi ambient. Aquest és un objectiu de gestió ambiental adient, comú a qualsevol tipus d'empresa o ciutat, i cal recordar que la Universitat de València és quasi una ciutat gran, amb més de setanta mil residents entre estudiants, personal d'administració i serveis i personal docent i investigador. I amb problemes diversos, ja que el nostre territori s'escampa en tres campus i diversos edificis i centres, i això complica molt la seua gestió. L'altre objectiu, no menys important, és: 2) Transmetre coneixements

sobre el problema i implantar nous hàbits de consum i noves actituds envers el medi ambient entre la població universitària, perquè després, des dels nostres àmbits professionals, continuem amb aquesta perspectiva. Per a dur tot això a terme ens hem plantejat, d'una banda, reduir els residus que van a parar a l'abocador mitjançant: –la reducció en origen (quantitat i perillositat); –la reutilització; –el reciclatge. I, d'una altra banda, la realització de campanyes d'informació i formació de tots els col·lectius universitaris, així com el foment de la col·laboració dels voluntaris ambientals. Per a més informació, adreceu-vos a la Delegació de Medi Ambient, al carrer de l'Antiga Senda de Senent, 11. **Maria Àngels Ull. Delegada de Medi Ambient de la Universitat de València.**

Rosa Real i Carles Tudela, al cim del Gasherbrum II. Darrere, el pic del mític K-2.

L'Expedició a l'Himàlaia corona el Gasherbrum II, de 8.035 metres

Qui deia que no hi pujaríem?

La bandera de Cinc Segles va ser clavada al cim del Gasherbrum II el 29 de juliol del 1999. Aquest acte simbòlic culminava l'esforç dels huit expedicionaris de la Universitat a una de les catorze muntanyes de més de huit mil metres. Rosa Real i Carles Tudela aconseguiren la gesta.

REDACCIO

La Universitat de València ha assolit la línia màgica dels huit mil metres d'altura. L'Expedició Cinc Segles abastà el cim Gasherbrum II, a la serralada de l'Himàlaia-Karakòrum, i es va convertir així en el primer equip valencià que el conquereix.

Els huit expedicionaris de la Universitat (Francisco Goerlich, Armand Congost, Francisco J. Pérez, Rosa Real, Enrique Expósito, Carles Tudela, Francisco Aguado i Javier Botella) s'endinsaren en les estretes i profundes valls que acullen la pàtria dels xer-

pes, amagada a les selves creixents dels vessants de l'Himàlaia. Des d'allí albiraren la cadena de pics que s'estenen cap al Karakòrum, les serralades d'Afganistan i les muntanyes de Myanmar. Les valls del Karakòrum són el bressol de cinc dels catorze cims que superen la línia dels huit mil metres al món, entre els quals hi ha el Gasherbrum II, amb 8.035 metres.

El dia 29 de juliol, els expedicionaris Rosa Real i Carles Tudela coronaren el cim. Dies després, la resta dels muntanyencs intentaren arribar-hi, però les males condicions meteorològiques els van barrar el pas.

A més del repte de gratar el cim del Gasherbrum II, la Universitat de València ha aconseguit uns altres projectes fruit d'aquesta expedició. Membres del Servei de Pneumologia de l'Hospital Universitari La Fe han investigat la fisiologia respiratòria a gran altitud a través de l'anàlisi de l'intercanvi gasós en l'altitud i la capacitat per avaluar el grau de climatació de la saturació arterial d'oxigen mesurada per pulsímetria.

La Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport ha aprofitat l'avinentsa per a comprovar els sistemes d'entrenament que afavoreixen una millor adaptació del cos a l'altura. Finalment, un tercer projecte ha permès seguir l'expedició gràcies a la comunicació en línia. D'aquesta aventura, en resta un muntatge audiovisual per a revivir les sensacions dels huit expedicionaris.

Traques i flors a l'aeroport

REDACCIO

Una cinquantena d'amics, familiars i representants de la Universitat van rebre en la matinada del 20 d'agost els expedicionaris. Els muntanyencs es trobaren, sorpresos, amb una calorosa rebuda animada amb traques i rams de flors que es va organitzar a l'aero-

port de Manises. Tornaven d'Islamabad, la capital del Pakistan, després d'un llarguíssim viatge via Londres. El vicerector d'Economia, Francisco Morales, i el gerent de la Fundació General de la Universitat, Alejandro Mañes, donaren la benvinguda als esportistes. Els

muntanyencs presentaven un bon aspecte, malgrat els quilos que s'havien deixat al Pakistan durant els dos mesos que hi van passar. Emocionats, van agrair les mostres d'afecte, i poques hores després, a l'hospital La Fe, es van sotmetre a proves mèdiques per tal de completar els programes d'investigació

paral·lels d'aquesta activitat de Cinc Segles. A l'aeroport de Manises, Francisco Goerlich, cap de l'expedició, va explicar que va resultar impossible, a causa de les terribles condicions meteorològiques, que tots els integrants de l'equip coronaren aquest cim de huit mil.

ESPAI MOMA

vine i veuràs

temporada 199-00

CÀNDID, de Voltaire
Inauguració de l'ESPAI MOMA
7 d'octubre de 1999 a les 22.00 h.
Dirigida per Carles ALFARO amb
Nacho FRESNEDA, Álvaro SÁNCHEZ,
Juli DÍAZ, Cristina PLAZAS,
Ester BARRAL, Cristian FENILLAR,
Manuel PÉREZ, Carlos SANTANA
MOMA TEATRE
del 7/10/99 a 14/11/99

III BIENAL INTERNACIONAL DE TEATRE UNIVERSITARI
del 22/11/99 al 28/11/99

NATURALESA I PROPÓSIT DE L'UNIVERS, de Christopher Durang
10 de desembre de 1999 a les 22.30 h.
dirigida per Rafael CALATAYUD
del 09/12/99 al 10/01/00
MOMA I LAIRL

NASCUTS CULPABLES, de Peter Sischyovský
27 de gener del 2000 a les 22.30 h.
dirigit per Joaquim GANDÍAS i
Carles ALFARO
MOMA TEATRE
del 27/01/99 al 03/02/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrada de **MIRADOR**
28 de març del 2000 a les 22.30 h.
de Paco Zarzoso,
dirigida per Xavier ALBERTI
Co-producció MOMA TEATRE
HIJAS BRESA DE TEATRE
del 28/03/00 al 15/04/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrada de **QUIXOT**
27 d'abril del 2000 a les 22.30 h.
de Jaume Polanco
dirigida per Carles ALFARO
BAMBALINA TITELLES
del 27/04/00 al 14/05/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrada de **UN DE SOL**
18 de maig del 2000 a les 22.30 h.
de Ximo Borràs, Paco Zarzoso,
Paco Sanguino, Acarindo Jernol,
Patricia Pardo, Chema García, Juli Díaz
i Pasqua Alapont
dirigit per Victoria SALVADOR
COMBINATS
del 18/05/00 al 14/06/00

acumiamament dels espectacles

MANDIBULA AFILADA
juny del 2000
dirigida per Carles ALBERTI
ALBENA TEATRE

LOS HERMANOS PIRACAS EN NEMEQUITEPA
Juny del 2000
dirigida per Esteve y Ponça
ESTEVE & PONÇA

AQUESTA BUTLLETA LA PODEU CANVIAR PER UNA ENTRADA EN TAQUILLA, UNA HORA ABANS DE LA FUNCIO, PER A LA PROGRAMACIO AUTORS: ARA I ACÍ VÁLID ÚNICAMENT PER A LES 25 PRIMERES presentant el carnet d'estudiant

ESPAI MOMA

(96) 399 55 77

802 11 55 77

En altres ciutats de la zona de R a V i L
Fonaments de la 10 a 11

Plaça de l'Estació, 10 - 46100 SALLER (A-1) Tel. 96 399 55 77 Fax 96 399 55 77
www.espai-moma.com

La Sala Parpalló acull la V Biennial Martínez Guericabeitia

Art jove per a la Universitat

REDACCIO

Vint obres d'altres tants artistes joves, no necessàriament rics i famosos, però sí amb una acreditada trajectòria pictòrica. Aquesta és la proposta del Patronat Martínez Guericabeitia de la Universitat de València en la seua biennial de pintura, que enguany arriba a la cinquena edició. Fins al 14 de novembre, les obres estaran penjades a la Sala Parpalló de La Beneficència.

El certamen pictòric, amb el títol de *Mirant-nos des de fora*, té enguany un caràcter extraordinari amb motiu de la celebració dels Cinc Segles de la Universitat de València. La selecció d'obres i artistes ha anat a càrrec de cinc crítics i de cinc galeries de prestigi internacional. Ignasi Albali i Prudencio Irazábal vénen de la mà del crític nord-americà Dan Cameron; Javier Garcerá i Chelo Matesanz, de l'italià Antonio D'Avossa; Mireya Masó i Darío Urzay, de la francesa Catherine Millet; Joaquín Gáñez i Juan Ugalde, del canadenc Jeffrey Swartz; Francisco Ruiz de Infante i Simeón Sáiz Ruiz, del portugués Carlos Vidal. Per la seua banda, Javier Pagola i Javier Tresaco vénen avalats per la Galeria Lina Davidov de

París; Juan José Aquerreta i Santiago Mayo, per la Galeria Malborough de Londres; Jorge Galindo i Jaume Plensa, per la Galeria Fernando Santos de Porto; Olga Adelantado i Pedro Castrostega, per la Galeria Adriana Schmidt de Sttugart; i Sergio Barrera i José Noguero per la Galeria Elga Wimmer de Nova York.

Amb el certamen d'enguany, el

La selecció d'obres i artistes ha anat a càrrec de cinc crítics i de cinc galeries de prestigi internacional

Patronat reconeix que ha fet una proposta arriscada: "D'una banda, la recepció del públic interessat, documentada o testimoniada per l'opinió del crític; de l'altra, el discurs coadjuvant de l'art en la contemporaneïtat, l'altra cara de la crítica, inserit en la tasca de difusió de l'art que promouen les galeries comercials, un discurs no exempt de riscos però fidel, al capdavall, a la realitat estructural del circuit social de l'art en la contemporaneïtat". Ara la mirada és des de dins, el públic té la paraula.

'Patchwork 54', de Jorge Galindo.

'Com carn i ungle', de Chelo Matesanz.

'Sense títol', de José Noguero.

'Més enllà de l'infinit', de Juan Ugalde.

LA COLUMNA

Pepe Bonet

Li deien don José. També li deien Pepe. Tenia més anys que Matusalem i el cervell més àgil que les cames de Michael Johnson. Sempre seia en la primera fila del Fòrum de Debats, en la seua seu del Rector Peset, en tots els actes que tenien a veure alguna cosa amb la memòria. En els altres també: però sobretot en els que hi dedicàvem a esbrinar la memòria perquè s'assabentaren els de l'oblit que encara arribem a temps de recuperar el temps perdut. Hi apareixia amb la seua humanitat, el seu abric, la seua bufanda, el seu paperet sempre en el mateix lloc: quan menys t'ho esperaves, treia el paperet de l'aixelleró i, com si esgrimira una pistola automàtica, t'encarava amb les seues reflexions, amb les seues preguntes, amb les seues frases plenes d'agudeses i, per damunt de tot, de respecte implacable fins i tot als seus pitjors enemics, cas que en tinguera. Diuen que potser era l'últim supervivent de la FUE. No ho sé. El que sé és que tenia una memòria d'elefant, que era una enciclopèdia viva (això em deia l'altre dia Vicente García Cervera al bar Marchelo de Pedralba), que t'ensenyava amb una sola mirada i amb una sola síl·laba més que totes les gramàtiques plegades del coneixement. Ara s'ha mort Pepe Bonet i els seus orfes anem a la desesperada retent culte a la seua vida. A partir d'ara serà més difícil el fil directe amb la memòria nostra, la que més ens pertany, la que tantes vegades han volgut violentar alguns a ràfegues d'oblit interessat. En aquesta primera columna de l'any, he volgut abocar el record que li devia, en nom meu i en el de la part d'aquesta casa que em toca. Bé, Pepe, don José: ací tindràs la teua cadira reservada sempre que vulgues. I una llarga abraçada.

Alfons Cervera

L'obra d'un mecenes

REDACCIO

El rector, Pedro Ruiz Torres, i l'empresari Jesús Martínez Guericabeitia van subscriure el passat juliol el document de donació a la institució acadèmica de la valuosa col·lecció de pintures i dibuixos d'aquest industrial i la seua esposa, Carmen García Merchante. La Donació Martínez Guericabeitia ha convertit la de València en la universitat espanyola possessora de la més important col·lecció d'art del segle XX.

La Donació Martínez Guericabeitia està formada per més d'un centenar de pintures (exactament 128) de 60 artistes, i per 275 exemplars d'obra gràfica (serigrafies, gravats i litografies) realitzats per 140 autors, majoritàriament espanyols, amb presència

singular dels valencians i significatives presències estrangeres. En la col·lecció estan representats pintors tan importants com ara Eduardo Arroyo, Anzo, Rafael Canogar, Chema Cobo, Equipo Crónica, Equipo Realidad, Erró, Armengol, Monjalés, Bruno Rinaldi, Sixto, Giangiacomo Spadari, Juan Ugalde, Juan Genovés, Agustín Ibarrola, Guillermo Pérez Villalta, Josep Renau, Darío Villalba i Wolf Vostell. Les obres més significatives poden contemplar-se a partir de hui a l'edifici de La Nau. La col·lecció està emmarcada per la personalitat dels autors, tant pel que fa a l'expressió artística (figuració, realisme...) com al contingut ideològic: la crítica, la dissidència i el compromís.